

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

کنترل و برنامه ریزی پخش

مدیریت در حیطه زنجیره تامین

انتشارات دیموند بلورین

نویسنده‌گان: دیوید فردریک راس

ترجمه: سیدتیمور حسینی، علی آقاجانی

ویراستار: فاطمه آقاجانی

کنترل و برنامه‌ریزی پخش (مدیریت در حیطه زنجیره تامین)

نویسنده‌گان: دیوید فردریک راس

ترجمه: سیدتیمور حسینی، علی آقاجانی،

ویراستار: فاطمه آقاجانی

طرح و صفحه آرای: حامد حبیبی کسبی

مشخصات نشر: تهران، انتشارات دیموند بلورین، ۱۳۹۶

مشخصات ظاهري: ۱۰۷۴ صفحه

نوبت چاپ: اول

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ: نوتاش

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۹۱۴-۵۷-۹

نشانی ناشر: تهران، ابتدای خیابان شهید مطهری، خیابان لارستان، کوچه جلالیان، پلاک ۴۱

تلفن و دورنگار: ۸۸۹۲۸۶۰-۵

آدرس سایت: www.DIMORIN.ir

عنوان	رسانه	راست، دیوید فردریک، ۱۹۴۷ - م.
عنوان و نام پدیدآور	عنوان	کنترل و برنامه‌ریزی پخش : مدیریت در حیطه زنجیره تامین/نویسنده‌گان دیوید فردریک
راست؛ ترجمه سیدتیمور حسینی، علی آقاجانی؛ ویراستار فاطمه آقاجانی.	عنوان	مشخصات نشر
تهران: انتشارات دیموند بلورین، ۱۳۹۶	عنوان	مشخصات ظاهري
ص: ۱۰۷۴ مصو، جدول، نمودار.	عنوان	شابک
۹۷۸-۶۰۰-۹۹۱۴-۵۷-۹	عنوان	وضعیت فهرست
	عنوان	نویسی
Distribution : planning and control : managing in the era of supply chain management	عنوان	یادداشت
مدیریت در حیطه زنجیره تامین.	عنوان	عنوان دیگر
بازاریابی -- مدیریت	عنوان	موضوع
Marketing -- Management	عنوان	موضوع
صادرات و واردات -- بازاریابی	عنوان	موضوع
Export marketing	عنوان	موضوع
تدارکات بازرگانی	عنوان	موضوع
Business logistics	عنوان	موضوع
حسینی، سیدتیمور، علی، ۱۳۶۸ - مترجم	عنوان	شناسه افزوده
آقاجانی، فاطمه، ۱۳۶۰ - ویراستار	عنوان	شناسه افزوده
۱۳۹۷/۱۲/۰۴/۱۰ هـ	عنوان	شناسه افزوده
۱/۲۴۵۹	عنوان	ردی بندی کنگره
۷/۸۰۸	عنوان	ردی بندی دیوی
۱۰۱۶۳۸۸۲	عنوان	شماره کتابشناسی ملی

فهرست مطالب

پیش گفتار ۲۲

فصل ۱ مدیریت زنجیره تامین و حیطه مدیریت توزیع

بخش ۱ مقدمه ای بر مدیریت زنجیره تامین ۳۱	
۱.۱ تعریف لجستیک و مدیریت زنجیره تامین ۳۲	
۱.۱.۱ تعریف لجستیک ۳۲	
۱.۱.۲ فعالیت های لجستیک دقیق ۳۵	
۱.۱.۳ اندازه گیری عملکرد دقیق لجستیک ۳۶	
۱.۲ تعریف مدیریت زنجیره تامین ۳۸	
۲.۱ تکامل مدیریت زنجیره تامین ۴۶	
۲.۱.۱ مرحله ۱: لجستیک پایه ۴۶	
۲.۱.۲ مرحله ۲: مدیریت هزینه کل ۴۸	
۲.۱.۳ مرحله ۳: مدیریت لجستیک یکپارچه ۴۹	
۲.۱.۴ مرحله ۴: مدیریت زنجیره تامین ۵۰	
۲.۱.۵ خلاصه ۵۲	
۲.۱.۶ ساختارهای زنجیره تامین ۵۲	
۲.۱.۷ ساختارهای پایه ای زنجیره تامین ۵۲	
۲.۱.۸ راهکارهای پایه ای زنجیره تامین ۵۴	
۲.۱.۹ چارچوب زنجیره تامین (SCOR) ۵۶	
۲.۱.۱۰ مدل زنجیره تامین کم سود ۶۰	
۲.۱.۱۱ مدل تطبیقی و تقاضا محور زنجیره تامین ۶۴	
۲.۱.۱۲ اجزای مدیریت زنجیره تامین انطباقی ۶۶	
۲.۱.۱۳ شبکه تامین تقاضا محور ۶۸	
۲.۱.۱۴ مدل «بلوغ زنجیره تامین» ۷۳	
۲.۱.۱۵ الگوهای مدیریت زنجیره تامین ۷۵	

۶.۱	اهداف زنجیره‌های تامین امروزی.....	۷۷
۷.۱	خلاصه.....	۷۸
	پرسش‌های مبحث.....	۸۲
۸۳	بخش ۲ حیطه مدیریت توزیع.....	
۸۵	۱. تابع توزیع.....	
۸۶	۲. بازینی زنجیره تامین.....	
۸۷	۱.۲. قالب‌های اصلی توزیع در زنجیره تامین.....	
۹۰	۲.۲. قالب‌های جایگزین کanal توزیع.....	
۹۳	۲. خلاصه.....	
۹۴	پرسش‌های مبحث.....	

فصل ۲ راهکارهای مدیریت زنجیره تامین، ساختارهای کanal و مدیریت تقاضا

۹۹	بخش ۳ ایجاد راهکارهای کسب و کار و زنجیره تامین.....	
۱۰۰	۱. راهکار کسب و کار.....	
۱۰۰	۱.۳. مروری بر محیط‌های داخلی و خارجی کسب و کار.....	
۱۱۰	۱.۳.۲. تعریف اهداف، ماموریت و رویکرد سرمایه‌گذاری.....	
۱۲۱	۱.۳.۳. ایجاد راهکار زنجیره تامین.....	
۱۲۲	۱.۳.۴. تعریف راهکار زنجیره تامین.....	
۱۲۶	۲.۲.۳. مراحل راهکار زنجیره تامین.....	
۱۲۹	۲.۳.۲.۳. ویژگی‌های راهکار زنجیره تامین.....	
۱۳۰	۴.۲.۳. محرك‌های روند عملکرد زنجیره تامین.....	
۱۴۲	۵. کاربرد «ماتریس راهکار زنجیره تامین».....	
۱۴۴	۱.۳. دستیابی به «تناسب» زنجیره تامین راهبردی.....	
۱۴۵	۱.۳.۲. مفهوم «تناسب راهبردی زنجیره تامین».....	
۱۴۶	۱.۳.۳. معیارهای عملکرد زنجیره تامین.....	
۱۵۲	۲.۳.۲. رویکرد «کارت امتیازی متوازن».....	
۱۵۵	۴.۳. راهکار زنجیره تامین و مدیریت ریسک.....	
۱۵۶	۱.۴.۳. مدیریت ریسک در زنجیره تامین.....	

۲.۴.۳ مدیریت انعطاف پذیری ریسک در زنجیره تامین	۱۶۶
۳.۴.۳ مدل بلوغ «مدیریت ریسک زنجیره تامین».....	۱۷۲
۴.۳.۴ تاثیر مدیریت زنجیره تامین بر انعطاف پذیری	۱۷۵
۳.۵ خلاصه	۱۷۷
پرسش‌های مبحث	۱۸۰
بخش ۴ طراحی شبکه‌های کانالی	۱۸۱
۴.۱ تعریف شبکه‌های کانالی	۱۸۲
۴.۱.۱ بررسی سیستم‌های کانالی	۱۸۳
۴.۲ ساختارهای اصلی در شبکه بندی کانال	۱۸۴
۴.۲.۱ پیکربندی شبکه	۱۸۸
۴.۲.۲ علل شبکه‌های کانالی	۱۸۸
۴.۲.۳ ملاحظات طراحی شبکه کانالی	۱۹۰
۴.۲.۴ فرایند طراحی شبکه کانالی	۱۹۲
۴.۳.۱ نقشه راهکار کانال	۱۹۲
۴.۳.۲ جایگاه در بازار	۲۰۱
۴.۳.۳ تثبیت موقعیت کانال	۲۰۲
۴.۴ انتخاب کانال	۲۱۶
۴.۴.۱ مسائل مربوط به انتخاب امکانات	۲۱۹
۴.۴.۲ روش‌های تعیین محل امکانات شبکه	۲۲۰
۴.۵.۱ پیاده سازی کانال	۲۳۱
۴.۵.۲ انتخاب شرکای کانال	۲۳۱
۴.۵.۳ نقش قدرت کانال	۲۳۲
۴.۵.۴ مدیریت تضادهای کانال	۲۳۵
۴.۵.۵ رسیدن به همکاری استراتژیک در شبکه	۲۳۹
۶.۴ خلاصه	۲۴۲
پرسش‌های مبحث	۲۴۵
بخش ۵ پیش‌بینی در حیطه زنجیره تامین	۲۴۷

۱.۵	پیش‌بینی: مرور کلی.....
۲۴۸	
۱.۵	۱.۱ مولفه‌های پیش‌بینی
۲۵۰	
۱.۵	۱.۲ سطوح پیش‌بینی.....
۲۵۳	
۲.۵	۲. روشن‌های پیش‌بینی
۲۶۰	
۲.۵	۲.۱ روشن‌های کیفی.....
۲۶۱	
۲.۵	۲.۲ روشن‌های کمی.....
۲۶۴	
۲.۵	۲.۳ روشن‌های پایه در پیش‌بینی کمی.....
۲۶۵	
۳.۵	۳. تحلیل «سری زمان».....
۲۷۱	
۳.۵	۳.۱ اصول «تحلیل سری زمان».....
۲۷۲	
۳.۵	۳.۲ تفکیک سری زمان.....
۲۷۴	
۴.۵	۴. پیش‌بینی پیوسته (همبسته)
۲۹۰	
۴.۵	۴.۱ مدل مشارکتی ساده
۲۹۱	
۴.۵	۴.۲ ضریب همبستگی برای رگرسیون
۲۹۲	
۴.۵	۴.۳ پیش‌بینی مشارکتی چندمتغیره
۲۹۴	
۵.	۵. شیوه‌های پیش‌بینی جایگزین
۲۹۵	
۵.	۵. عملکرد مدیریت پیش‌بینی
۳۰۰	
۵.	۵.۱ مقیاس‌های خطای پیش‌بینی
۳۰۱	
۵.	۵.۲ چرا پیش‌بینی شکست می‌خورد؟
۳۱۰	
۷.۵	۷. خلاصه
۳۱۲	
پرسش‌های مبحث	۳۱۳
بخش ۶ مدیریت تقاضا.....	۳۱۵
۶.۱ تعریف مدیریت تقاضا	۳۱۶
۶.۱.۱ مدیریت تقاضا: تعاریف	۳۱۶
۶.۱.۲ بخش‌های مدیریت تقاضا	۳۱۷
۶.۱.۳ شکل دهنده استراتژی تقاضا	۳۱۸
۶.۲ تهییه برنامه تقاضا	۳۲۰
۶.۲.۱ برنامه تقاضا	۳۲۰

۲.۶ تفاضای برنامه‌ریزی ۳۲۲
۲.۶.۱ برنامه‌ریزی بازار ۳۳۱
۲.۶.۲ برنامه‌ریزی فروش ۳۳۷
۲.۶.۳ توسعه پیش‌بینی تفاضا ۳۴۰
۲.۶.۴ تهیه برنامه توزیع ۳۴۷
۲.۶.۵ عناصر برنامه‌ریزی تولید ۳۴۸
۲.۶.۶ برنامه‌ریزی منابع ۳۵۴
۲.۶.۷ برنامه ابزارداری و پخش ۳۵۹
۲.۶.۸ موازنۀ برنامه‌های عرضه و تفاضا ۳۶۳
۲.۶.۹ ۱. برنامه‌ریزی فروش و عملیات: عمل متوازن کننده ۳۶۴
۲.۶.۱۰ ۲. اساس برنامه‌ریزی فروش و عملیات ۳۶۷
۲.۶.۱۱ ۳. کار کردن با چهار جو布‌های برنامه ۳۶۹
۲.۶.۱۲ ۴. فرایند مدیریت فروش و عملیات ماهیانه ۳۷۳
۲.۶.۱۳ ۵. قدم اول: جمع‌آوری داده‌ها ۳۷۴
۲.۶.۱۴ ۶. قدم دوم: برنامه‌ریزی تفاضا ۳۷۵
۲.۶.۱۵ ۷. قدم سوم: برنامه‌ریزی توزیع ۳۷۵
۲.۶.۱۶ ۸. قدم چهارم: ملاقات مقامات پیش از ملاقات مقامات ارشد ۳۷۸
۲.۶.۱۷ ۹. قدم پنجم: جلسه مقامات ارشد ۳۷۹
۲.۶.۱۸ ۱۰. مزیت‌های فرایند برنامه‌ریزی فروش و عملیات ۳۸۰
۲.۶.۱۹ ۱۱. خلاصه ۳۸۱
۲.۶.۲۰ ۱۲. پرسش‌های مبحث ۳۸۵
۲.۶.۲۱ ۱۳. بررسی مطالعاتی ۳۸۵

فصل ۳ مدیریت موجودی کالا در حیطه زنجیره تامین

۷. بخش ۲ مدیریت موجودی زنجیره تامین ۳۸۹
۷.۱ اصول اولیه مدیریت موجودی کالا ۳۹۰
۷.۱.۱ اندازه موجودی کالا ۳۹۲
۷.۱.۲ اهداف مدیریت موجودی کالا ۳۹۳

۳۹۴	۷.۳. چگونه ارزش ایجاد می کند؟
۳۹۷	۷.۴. مقصود از موجودی کالا
۳۹۸	۷.۵. نقش مدیریت موجودی کالا
۴۰۰	۷.۶. انواع موجودی کالا
۴۰۱	۷.۷. عملکرد موجودی
۴۰۵	۷.۸. انواع موجودی زنجیره تامین
۴۰۷	۷.۹. مولفه های تصمیمات مربوط به موجودی
۴۰۷	۷.۱۰. چرخه موجودی کالا
۴۰۸	۷.۱۱. ذخیره اینمی
۴۱۰	۷.۱۲. ۳. موجودی فصلی
۴۱۱	۷.۱۳. ۴. موجودی مازاد و اسقاطی
۴۱۲	۷.۱۴. ۳. هزینه های موجودی کالا
۴۱۳	۷.۱۵. ۱. عناصر هزینه موجودی
۴۲۲	۷.۱۶. ۲.۳. ارزش گذاری موجودی کالا
۴۲۶	۷.۱۷. ۴. کنترل موجودی
۴۲۷	۷.۱۸. ۱. مدیریت معامله
۴۲۹	۷.۱۹. ۲.۴. تحلیل ABC
۴۳۳	۷.۲۰. ۳.۴. موجودی فیزیکی ادواری و شمارش چرخه
۴۳۶	۷.۲۱. ۵. اندازه گیری عملکرد
۴۳۶	۷.۲۲. ۱. خدمات مشتریان
۴۳۸	۷.۲۳. ۲.۵. گزارش مالی موجودی
۴۴۲	۷.۲۴. ۳.۵. گردش ها و نسبت های موجودی
۴۴۵	۷.۲۵. ۶. خلاصه
۴۴۶	۷.۲۶. ۱. پیوست: شیوه های ارزشیابی موجودی
۴۵۱	پرسش های مبحث
۴۵۳	بخش ۸ مدیریت آماری صورت کالا
۴۵۴	۸.۱. مقایم دوباره پر کردن موجودی آماری

۱۸	۱.۱ شناخت راهاندازی و اجرای تقاضا.....
۱۸	۱.۲ مفهوم دوباره پر کردن انبار
۱۸	۱.۳ متغیر های سفارش جبرانی.....
۱۸	۱.۴ اصطلاحات پایه تامین مجدد موجودی آماری.....
۲۸	۲.۱ روش های تامین مجدد کالا.....
۲۸	۲.۲ سیستم بررسی بصری.....
۲۸	۲.۳ سیستم دو - محزن.....
۲۸	۲.۴ بررسی دوره ای.....
۲۸	۲.۵ نقاط سفارش زمان فازی.....
۲۸	۲.۶ سیستم موجودی کم سود.....
۲۸	۳.۱ سیستم های نقاط سفارش مجدد.....
۲۸	۳.۲ پایه ها و اصول نقاط سفارش مجدد.....
۲۸	۳.۳ ارزیابی متناوب یا حداقل/حداکثر.....
۴۸	۴.۱ تکنیک های مقدار سفارش.....
۴۸	۴.۲ مقدار سفارش مقرر به صرفه.....
۵۰۲	۴.۳ سفارش مجدد با استفاده از طبقه یا دسته آیتم.....
۵۰۵	۴.۴ مدیریت موجودی محض یا ناب.....
۵۰۶	۴.۵ مدیریت زنجیره تامین و ناب.....
۵۱۰	۴.۶ سیستم کشش سفارش مجدد موجودی ناب.....
۵۱۷	۴.۷ خلاصه.....
۵۱۸	۴.۸ پرسش های مبحث.....
۵۱۹	بخش ۹ تامین مجدد در محیط کانالی چند رده ای
۵۲۰	۹.۱ اصول ابتدایی کanal توزیع.....
۵۲۲	۹.۱.۱ سیستم های دوگانه (فشار).....
۵۲۷	۹.۱.۲ سیستم های مستقل "تولید بر اساس موجودی"
۵۳۳	۹.۱.۳ کدام را انتخاب کنیم: نقاط سفارش یا DRP؟.....

۵۴۰ DRP ۲.۹ اصول پایه
۵۴۰ DRP ۲.۹ مقدمه ای بر شبکه
۵۴۸ DRP ۲.۹ سیاست های سفارش و ذخیره اینمی
۵۵۲ DRP ۳.۹ محاسبه
۵۵۲ ۳.۹ مولفه های داده های پایه
۵۵۴ DRP ۲.۳.۹ بدون فاصله
۵۵۵ DRP ۳.۳.۹ فرکانس تجدید
۵۵۶ DRP ۴.۹ در یک فضای پلکانی
۵۵۸ DRP ۴.۹ فرایند طراحی
۵۶۱ ۴.۹ ذخیره کانالهای عرضه پلکانی
۵۶۱ ۵.۹ اثر شلاق چرمی (یا اثر فارستر)
۵۷۲ ۵.۹ تعديل عدم توازن های کanal
۵۷۶ ۶.۹ طراحی ظرفیت زنجیره تامین
۵۷۶ ۶.۹ برآورد مالی
۵۷۹ ۶.۹ طراحی حمل و نقل
۵۸۲ ۶.۹ طراحی فضای انبار
۵۸۴ ۶.۹ ظرفیت نیروی کار و تجهیزات
۵۸۴ ۷.۹ خلاصه
۵۸۶ پرسش های مبحث
۵۸۷ مسائل
۵۹۲ مطالعه موردنی

فصل ۴ اجرای عملیات در زنجیره تامین

۵۹۹ بخش ۱۰ مدیریت مشتری
۶۰۰ ۱۰.۱ انقلاب در مدیریت مشتری
۶۰۱ ۱۰.۱.۱ فهم مشتری امروزی
۶۰۲ ۱۰.۱.۲ تعریف «مشتری»
۶۰۷ ۱۰.۱.۳ بی بردن به خواستها و نیازهای مشتری

۴.۱.۴ بازاریابی برای جلب مشتری امروزی ۶۰۸
۴.۱.۵ داشتن مشتریان دائمی ۶۰۹
۴.۱.۶ ابعاد مختلف ارزش مشتری ۶۱۲
۴.۱.۷ ایجاد سازمانهای مشتری مدار ۶۲۰
۴.۱.۸ مدیریت ارتباط با مشتری ۶۲۳
۴.۲.۱ تعریف «مدیریت ارتباط با مشتری (CRM)» ۶۲۳
۴.۲.۲ قسمت های مختلف سیستم «مدیریت رابطه با مشتری» ۶۲۶
۴.۲.۳ طیف وظایف نرم افزارهای «مدیریت رابطه با مشتری» ۶۲۷
۴.۳.۱ مدیریت سفارش مشتری ۶۴۱
۴.۳.۲.۱ چهارچوب بندی ارزشگاهی مدیریت سفارش ۶۴۱
۴.۳.۲.۲ فرایند مدیریت سفارش ۶۴۵
۴.۳.۳.۱ چرخه مدیریت سفارش ۶۴۸
۴.۳.۴ سفارش کامل ۶۵۱
۴.۳.۵ هماهنگی کانالهای سفارش و توزیع ۶۵۳
۴.۴ مدیریت خدمات مشتری ۶۵۵
۴.۴.۱ تعریف «مدیریت خدمات مشتری» ۶۵۶
۴.۴.۲ عوامل موثر در مدیریت خدمت رسانی ۶۵۸
۴.۵ خلاصه ۶۷۴
پرسش‌های مبحث ۶۷۵
بخش ۱۱ مدیریت تأمین‌کننده و تدارکات ۶۷۷
۱۱.۱ تعریف کارکرد «تهیه و تدارک» ۶۷۸
۱۱.۱.۱ تعریف «خرید» ۶۷۸
۱۱.۱.۲ بخش‌های مختلف «خرید» ۶۷۹
۱۱.۱.۳ وظایف «خرید» ۶۸۱
۱۱.۱.۴ اهداف خرید ۶۸۳
۱۱.۱.۵ سازمان‌های مربوط به خرید ۶۸۵
۱۱.۲ ساختار استراتژی خرید ۶۹۲

۷۰۱	۱۱	۲.۱. نقش تخصیص منابع استراتژیک
۷۰۳	۱۱	۳. مدیریت ارتباط توزیع کنندگان
۷۰۳	۱۱	۳.۱. انواع رابطه با توزیع کننده
۷۰۶	۱۱	۳.۲. پیشرفت مدیریت روابط توزیع
۷۰۸	۱۱	۳.۳. مزیتهای مدیریت روابط توزیع کنندگان
۷۱۰	۱۱	۴. به کار گیری مدیریت شبکه های توزیع
۷۱۳	۱۱	۴.۱. مدیریت «فرایند تامین منبع»
۷۱۳	۱۱	۴.۲. فرایند منبع یابی
۷۳۲	۱۱	۵. مدیریت سفارش خرید
۷۳۳	۱۱	۵.۱. چرخه فرایند خرید
۷۴۲	۱۱	۶. اندازه گیری عملکرد تدارکات و تامین کننده
۷۴۳	۱۱	۶.۱. اندازه گیری عملکرد تامین کننده
۷۴۵	۱۱	۶.۲. معیارهای عملکرد سنجی بخش خرید
۷۴۹	۱۱	۷. تاثیر اقتصاد الکترونیکی بر «تهیه و تدارک»
۷۵۰	۱۱	۷.۱. گستردگی کارکرد اقتصاد الکترونیک
۷۵۸	۱۱	۷.۲. ساختار بازارهای الکترونیکی
۷۶۰	۱۱	۷.۳. فواید تجارت الکترونیکی
۷۶۱	۱۱	۸. خلاصه
۷۶۲		پرسش های مبحث
۷۶۳		مسائل
۷۶۵	۱۲	بخش ۱۲ مدیریت انبار کالا
۷۶۶	۱۲	۱. تعریف «مدیریت انبارداری»
۷۶۶	۱۲	۱.۱. گستره انبارداری
۷۶۷	۱۲	۱.۲. کارکردهای بخش انبارداری
۷۷۴	۱۲	۲. انواع انبار
۷۷۴	۱۲	۲.۱. چهار نوع انبار
۷۷۹	۱۲	۲.۲. خدمات خاص انبار

۳ توسعه استراتژی انبارداری.....	۱۲
۱.۳.۱ بررسی استراتژیک.....	۱۲
۱.۳.۲ توسعه برنامه استراتژی انبارداری	۱۲
۱.۳.۳ تصمیم برای تامین منابع.....	۱۲
۴ فرایند مدیریت انبار.....	۱۲
۱.۴.۱ برقراری استانداردهای انبار	۱۲
۱.۴.۲ دریافت و ذخیره.....	۱۲
۱.۴.۳ برداشت و ارسال سفارش.....	۱۲
۱.۴.۴ سنجش عملکرد.....	۱۲
۱.۵ طراحی انبار.....	۱۲
۱.۵.۱ اهداف طراحی انبار	۱۲
۱.۵.۲ اندازه انبار	۱۲
۱.۵.۳ شکل انبار	۱۲
۱.۶ امکانات انبار	۱۲
۱.۶.۱ انواع سیستم های ذخیره سازی	۱۲
۱.۶.۲ مکان های ذخیره سازی و انبارداری.....	۱۲
۱.۶.۳ انبار های عبوری	۱۲
۱.۷ امکانات حمل و نقل مواد.....	۱۲
۱.۷.۱ امکانات مربوط به در انبار.....	۱۲
۱.۷.۲ مدیریت مواد متحرک.....	۱۲
۱.۷.۳ بسته‌بندی و یکسان سازی	۱۲
۱.۷.۴ خودکار سازی انبارها	۱۲
۱.۸ مدیریت انبار و ثبات محیطی.....	۱۲
۱.۹ چالش های پیش روی انبارداری	۱۲
۱.۱۰ خلاصه	۱۲
پرسش های مبحث	
بخش ۱۳ مدیریت حمل و نقل	
۱۰۱	

۱۳	۱.۱۳ تعریف «مدیریت حمل و نقل»	۸۵۲
۱۳	۱.۱.۱ گستره حمل و نقل	۸۵۲
۱۳	۱.۱.۲ اصول حمل و نقل	۸۵۴
۱۳	۱.۱.۳ خدمات مربوط به حمل و نقل	۸۵۶
۱۳	۱.۱.۴ شرکای بخش حمل و نقل	۸۵۸
۱۳	۱.۱.۵ رابطه حمل و نقل با سایر اعمال تجارت	۸۶۰
۱۳	۱.۱.۶ معیارهای سنجش عملکرد حمل و نقل	۸۶۳
۱۳	۱.۱.۷ انواع حمل و نقل	۸۶۴
۱۳	۱.۲.۱ شیوه‌های حمل و نقل	۸۶۴
۱۳	۱.۲.۲ انواع حمل و نقل	۸۶۸
۱۳	۱.۲.۳ حمل و نقل موتوری	۸۶۸
۱۳	۱.۳.۱ حمل و نقل ریلی	۸۷۱
۱۳	۱.۳.۲ حمل و نقل هوایی	۸۷۳
۱۳	۱.۳.۳ حمل و نقل آبی	۸۷۴
۱۳	۱.۳.۴ خطوط لوله انتقال	۸۷۶
۱۳	۱.۳.۵ خلاصه انواع حمل و نقل	۸۷۸
۱۳	۱.۳.۶ حمل و نقل داخلی	۸۷۸
۱۳	۱.۴.۱ کارکرد مدیریت حمل و نقل	۸۸۰
۱۳	۱.۴.۲ نقش مدیریت حمل و نقل	۸۸۳
۱۳	۱.۴.۳ مسائلی که بخش حمل و نقل با آن روبروست	۹۰۸
۱۳	۱.۴.۴ مسائل مربوط به زیرساخت حمل و نقل	۹۰۹
۱۳	۱.۴.۵ مدیریت ریسک حمل و نقل	۹۱۲
۱۳	۱.۴.۶ تکنولوژی‌های مدیریت حمل و نقل	۹۱۶
۱۳	۱.۴.۷ سیستم‌های مدیریت حمل و نقل (TMS)	۹۱۶
۱۳	۱.۴.۸ سیستم مدیریت محوطه	۹۱۹
۱۳	۱.۴.۹ سیستم‌های مسیردهی، برنامه ریزی و مدیریت	۹۲۰
۱۳	۱.۴.۱۰ تکنولوژی‌های متمنکر بر رانندگان	۹۲۲

۹۲۳ ۶.۱۳ شرکتهای پشتیبان ارائه خدمات حمل و نقل
۹۲۳ ۶.۱۳ ۱. انواع سیستم های پشتیبان حمل و نقل
۹۲۵ ۶.۱۳ ۲. طبقه خدمات پشتیبانی حمل و نقل
۹۲۵ ۶.۱۳ ۳. کار کردن با ارائه کنندگان خدمات پشتیبانی
۹۲۸ ۶.۱۳ ۷. خلاصه
۹۳۱ پرسش های مبحث
۹۳۱ مسائل

فصل ۵ فناوریهای زنجیره تامین و توزیع بین المللی

۹۳۷ بخش ۱۴ توزیع بین المللی
۹۳۸ ۱. جهانی سازی اقتصاد
۹۴۰ ۱.۱. کارهایی که باعث تسهیل روند جهانی سازی شده اند
۹۴۵ ۱.۱.۲. موانع موجود بر جهانی سازی
۹۴۹ ۱.۱.۳. خلاصه
۹۵۱ ۱.۲. استراتژی های مربوط به جهانی سازی
۹۵۲ ۱.۲.۱. توسعه استراتژی جهانی
۹۵۶ ۱.۲.۲. خلاصه بحث توسعه استراتژی
۹۵۷ ۱.۳. استراتژی های شبکه
۹۵۸ ۱.۳.۱. صادرات
۹۶۲ ۱.۳.۲. دریافت مجوز
۹۶۳ ۱.۳.۳. شراکت
۹۶۴ ۱.۳.۴. مالکیت مستقیم
۹۶۵ ۱.۳.۵. سایر روش های ورود
۹۶۷ ۱.۴. مدیریت شبکه های تجارت جهانی
۹۶۷ ۱.۴.۱. ایجاد شبکه های توزیع جهانی
۹۷۲ ۱.۴.۲. مسائل مربوط به بازاریابی جهانی
۹۸۶ ۱.۴.۳. مدیریت تجارت جهانی
۹۸۹ ۱.۴.۵. خرید بین المللی

۹۸۹	۱.۵.۱۴ بررسی
۹۹۰	۲.۵.۱۴ مزیت های تامین منابع از خارج
۹۹۱	۳.۵.۱۴ خرید متقابل
۹۹۳	۴.۵.۱۴ مدیریت خرید بین المللی
۹۹۸	۶.۱۴ حمل و نقل و ابارداری بین المللی
۹۹۹	۶.۱۴ مسائل ابتدایی مربوط به حمل و نقل جهانی
۹۹۹	۶.۱۴ خدمات حمل و نقل
۱۰۰۲	۳.۶.۱۴ حمل و نقل اقیانوسی
۱۰۰۴	۴.۶.۱۴ حمل و نقل هوایی بین المللی
۱۰۰۵	۵.۶.۱۴ ابارداری بین المللی
۱۰۰۷	خلاصه
۱۰۰۹	پرسش های مبحث
بخش ۱۵ مدیریت زنجیره تامین و فناوری اطلاعات	۱۰۱۱
۱۰۱۲	۱.۱۵ بنياهای فناوري اطلاعات
۱۰۱۳	۱.۱۵ ۱. جنبه های مختلف فناوري اطلاعات
۱۰۱۷	۱.۱۵ ۲. ساختار پایه ای تکنولوژی
۱۰۱۷	۱.۱۵ ۲.۱. ساختار تکنولوژیکی شرکت
۱۰۱۹	۱.۱۵ ۲.۲. ساختار شرکت
۱۰۲۲	۱.۱۵ ۲.۳. ساختار های درون ساختار شرکت
۱۰۲۲	۱.۱۵ ۳. بنیان های سیستمهای اطلاعاتی
۱۰۲۳	۱.۱۵ ۳.۱. پنج عملکرد اصلی سیستم های اطلاعات
۱۰۲۵	۱.۱۵ ۲.۳. اصول «مدیریت سیستم»
۱۰۲۷	۱.۱۵ ۳.۳. اهداف سیستم اطلاعاتی در زنجیره توزیع
۱۰۲۸	۱.۱۵ ۴. تکنولوژی های مدیریت تجارت در شبکه های توزیع
۱۰۲۸	۱.۱۵ ۴.۱. شناخت تکنولوژی اصلی مدیریت شبکه توزیع
۱۰۳۲	۱.۱۵ ۴.۲. تکنولوژی های پیشرفته در زمینه مدیریت شبکه های توزیع
۱۰۳۳	۱.۱۵ ۴.۳. مرتبط کردن تکنولوژی های مدیریت شبکه های توزیع

۴.۴. نوع رشد یافته سیستم های مدیریت شبکه های توزیع ۱۰۳۸
۵. سیستم های استاندارد تجاری ۱۰۳۹
۵.۱. برنامه ریزی برنامه ریزی تخصیص منابع (ERP) ۱۰۳۹
۵.۲. سیستم های مدیریت زنجیره توزیع ۱۰۴۲
۵.۳. ارزیابی راهکارهای تکنولوژیکی ۱۰۴۴
۵.۴. انتخاب های پیکربندی تکنولوژی کسب و کار مدیریت زنجیره تامین ۱۰۴۶
۶. ظهور فناوریهای اینترنت SCM ۱۰۴۸
۶.۱. تعریف «تجارت اینترنتی» ۱۰۴۹
۶.۲. تکامل تجارت اینترنتی ۱۰۵۰
۶.۳. تاثیر تجارت اینترنتی در زنجیره تامین ۱۰۵۴
۷. مسائل اجرای فناوری SCM ۱۰۵۷
۷.۱. محاسن و معایب فناوری مدیریت زنجیره تامین ۱۰۵۸
۷.۲. مدیریت اجرای پروژه ۱۰۶۰
۸. خلاصه ۱۰۷۱
پرسش های مبحث ۱۰۷۳

پیش گفتار

از زمان انتشار نسخه دوم این کتاب به بعد، مفهوم «مدیریت زنجیره تأمین^۱» بر تمامی سطوح کسب و کار سایه گسترانیده است. مدیریت زنجیره تأمین، خواه برای تولید ابزارآلات سفارشی باشد، خواه تحويل پیترا یا برای استفاده از اینترنت برای جستجوی محصولات و خدمات منحصر به فرد شرکت‌های برتر امروزی، بکار برد شود، نه تنها تجربه عالی خرید را در اختیار مشتری قرار دهد، بلکه شرکت‌ها را قادر می‌سازد تا عملکرد سریع و پیوسته‌تری را جهت ایجاد منابع جدید «ارزش» در سرتاسر زنجیره تأمین جهانی داشته باشند. امروزه واژگانی نظری «چند کانالی»، «کanal چند منظوره»، «شبکه‌های تقاضامحور» و «تحویل در روز بعد» به عنوان شعارهایی مطرح‌اند که رویکردهای جدیدی را در رابطه با تحويل کالا و خدمات به مشتریان شکل داده‌اند. به دلیل ظهور این ابعاد جدید در مدیریت زنجیره تأمین، توجه مدیران از رویکردهای سنتی به مدیریت هزینه، لجستیک، مدیریت عملیات و مدل‌های کسب و کار به سمت اعمال نفوذ اطلاعات، تجزیه و تحلیل اطلاعات، شبکه‌های اجتماعی و زنجیره‌های تأمین مشترک تغییر یافته است.

رویکرد موجود نسبت به ماهیت نوآورانه در راهکارهای زنجیره تأمین موجب موقیت کسب و کارهای معروف (نظری وال مارت یا دل) شده است. شرکت یونیلیور^۲، اعتبار لازم را برای زنجیره تأمین خود فراهم می‌کند تا جایگاهش را در بازار ارتقا بخشد، درحالی که اثر محیطی خود را نیز کاهش می‌دهد. شرکت ایندیتکس (شریک برند زارا در اسپانیا) از راهکارهای زنجیره تأمین برای سرعت بخشی به طراحی، تولید و تحويل پوشانک ارزان قیمت به حجم زیادی از مشتریان، استفاده می‌کند. ایندیتکس و سایر شرکت‌های برتر از «مدیریت زنجیره تأمین» بهمنظور ایجاد شبکه‌های انعطاف‌پذیرتر استفاده کرده‌اند که قابلیت تغییر سریع سازمانی، تصمیم‌گیری مشترک و بازمهندسی نقش‌ها و مسئولیت‌ها را در تمامی سطوح زنجیره تأمین دارد.

¹ Supply chain management

² Unilever

این رشد شگرف در دانش و کاربرد «مدیریت زنجیره تأمین» موجب بازبینی و اصلاح ویرایش دوم کتاب (توزیع: برنامه‌ریزی و کنترل) شد. ویرایش سوم، دو هدف را دنبال می‌کند: ابتدا، ادغام جدیدترین نظریه‌های زنجیره تأمین و اعمال کسب و کار با آنچه اساساً متین غیرقابل انعطاف بود؛ منن، بازنویسی شده و در بسیاری از موارد با موضوع اضافی همراه است. هدف دوم این است تا موارد فرعی موجود برای اساتید و دانشجویان به طور قابل توجه توسعه یابد. نتیجه نهایی به شکل کتابی درآمده که آخرین دانش در زمینه مدیریت زنجیره تأمین را برای اساتید، دانشجویان و افراد شاغل در این حوزه فراهم می‌کند. همچنین، یک ابزار آزمایشی به این کتاب اضافه شده که به طور قابل ملاحظه‌ای به اساتید در کلاس درس کمک می‌کند.

ویرایش سوم که کنترل و برنامه‌ریزی پخش نام دارد، به طور فراوان از ساختار دو نسخه قبلی پیروی می‌کند. فصل ۱ (مدیریت زنجیره تأمین و حیطه مدیریت توزیع) پیش زمینه لازم برای درک زنجیره تأمین امروزی را برقرار می‌کند. بخش ۱، اصول و مؤلفه‌های لجستیک و مدیریت زنجیره تأمین امروزی را تعریف می‌کند. مباحث اصلی شامل لجستیک و مدیریت زنجیره تأمین، تکامل مدیریت زنجیره تأمین با توجه به مفهوم لجستیک و طراحی ساختارهای زنجیره تأمین رقابتی - است. بخش ۲ به ماهیت و عملکردهای صنعت پخش می‌پردازد؛ مباحث اصلی عبارتند از بررسی نقش کانال‌های توزیع، ترسیم کanal توزیع و جریان موجودی کالا و بررسی گرایش‌های جدید در لجستیک معکوس و پایداری محیطی.

فصل ۲ به فعالیت‌های مربوط به اجرای برنامه‌ریزی راهبردی، طراحی شبکه‌های کانالی، پیش‌بینی و مدیریت تقاضای کanal اشاره دارد. در بخش ۳، اصول اولیه توسعه راهکار زنجیره تأمین می‌پردازیم؛ مباحث اصلی عبارت‌اند از تعریف راهکار کسب و کار، ایجاد راهکار برای زنجیره تأمین، دستیابی به زنجیره تأمین راهبردی و مدیریت ریسک در زنجیره تأمین. بخش ۴، وظایف مرتبط با ساختاریندی شبکه‌های تأمین و عرضه را بررسی می‌کند. موضوعات مطروحه عبارت‌اند از تعریف شبکه‌های کانالی، فرایندهای طراحی شبکه کانالی، انتخاب کanal و اجرای ساختارهای کanal. بخش ۵ به پیش‌بینی در حیطه مدیریت زنجیره تأمین می‌پردازد. مباحث مورد اشاره در این بخش عبارت‌اند از مروری بر روش‌های پیش‌بینی، تحلیل سری زمان، پیش‌بینی مشارکتی و مدیریت عملکرد پیش‌بینی. بخش ۶ نیز چگونگی توسعه و استفاده از برنامه‌های مدیریت تقاضا را جهت اجرای راهکارهای تاکتیکی در زنجیره تأمین نشان می‌دهد. این بخش شامل مباحث زیر است: مدیریت تقاضا در زنجیره تأمین، ایجاد

برنامه عرضه و تقاضا و موازنۀ برنامه‌های عرضه و تقاضا از طریق فرایندهای برنامه‌ریزی فروش و عملیات.

فصل ۳، که مدیریت موجودی کالا در حیطه زنجیره تأمین نام دارد- برنامه‌های تاکتیکی برآمده از فرایند مدیریت تقاضا را به الزامات دقیق موجودی زنجیره تأمین، برنامه‌های ظرفیت لجستیک و توسعه منابع کanal توزیع تبدیل می‌کند. بخش ۷، نقش موجودی کالا در حیطه زنجیره تأمین را توصیف می‌کند؛ مباحث اصلی عبارت‌اند از: درک اصول مدیریت موجودی، مؤلفه‌های تصمیمات موجودی، هزینه‌های مرتبط با موجودی کالا، کنترل موجودی کالا و اندازه‌گیری عملکرد. بخش ۸، مبحث مدیریت موجودی کالا را ادامه می‌دهد؛ در این بخش با مباحثی نظری موروثی بر مفاهیم و روش‌های آماری تأمین مجدد موجودی، سامانه‌های نقطه سفارش، روش‌های مقدار سفارش و مدیریت موجودی کالا (جهت کاهش هزینه‌ها و افزایش بهره‌وری) سروکار داریم. بخش ۹ به تأمین مجدد موجودی کالا در محیط کanal چندپله‌ای می‌پردازد. در این بخش مفاهیمی نظیر «تولید بر اساس تقاضا» و «تولید بر اساس موجودی»، استفاده از روش‌های آماری تأمین مجدد، درک اصول برنامه‌ریزی منابع توزیع، محاسبه برنامه‌ریزی منابع توزیع، کanal‌های عرضه چند پله‌ای و برنامه‌ریزی ظرفیت زنجیره تأمین- لحاظ شده است.

در فصل ۴ (اجرای زنجیره تأمین) شاهد تبدیل برنامه‌های راهبردی زنجیره تأمین به مدیریت دقیق مشتری و تأمین‌کننده، انبارداری و فعالیت‌های مرتبط با عملیات حمل و نقل هستیم. بخش ۱۰ این مسئله را بررسی می‌کند که چگونه اتخاذ خدمات ممتاز مشتری به فرایند سفارش نیاز دارد تا ارسال سریع و دقیق محصولات، خدمات ارزش‌افزوده، اطلاعات سفارش و تسویه مالی را فراهم آورد. بخش‌های ۱۱ و ۱۲ به ترتیب بر تدارکات زنجیره تأمین امروزی و اعمال مدیریتی تأمین‌کننده و نقش انبارداری به عنوان تسهیل‌کننده جریان موجودی کالا از طریق سیستم زنجیره تأمین- تمرکز دارند؛ بخش ۱۳ به اصول و هدف حمل و نقل و رابطه آن با سایر اعمال شرکت و نیز با راهکارهای کanal عرضه اختصاص دارد.

فصل ۵، فناوری‌های زنجیره تأمین و توزیع بین‌المللی- به نقش دو مؤلفه جدائی‌نایاب‌دیر در مدیریت زنجیره تأمین اشاره دارد: مدیریت توزیع بین‌المللی و توسعه فناوری اطلاعات در محیط زنجیره تأمین. بخش ۱۴ به نقش تجارت و توزیع بین‌المللی می‌پردازد؛ مباحث اصلی در این بخش عبارت‌اند از: درک تأثیر جهانی‌سازی در اقتصاد جهانی، توسعه راهکارهای جهانی زنجیره تأمین، مدیریت شبکه‌های تجارت جهانی، خرید بین‌المللی و انبارداری و حمل و نقل جهانی. در بخش ۱۵ یک مرور کلی از تأثیر

تحول فناوری اطلاعات بر مدیریت زنجیره تأمین ارائه می‌شود؛ در این بخش با موضوعاتی نظیر نظامهای استاندارد در مدیریت زنجیره تأمین، ظهور فناوری‌های اینترنتی در مدیریت زنجیره تأمین، مبنای سیستم اطلاعات و... سروکار داریم.

وصل

مدیریت زنجیره تامین و حیطه مدیریت توزیع

مقدمه‌ای بر مدیریت زنجیره تامین

نخست

مدیریت زنجیره تامین شاید نخستین راهکار مدیریت عملیات برای شرکت‌هایی باشد که در صدد ایجاد و حفظ مزیت رقابتی در بازار جهانی امروزی‌اند. مدیریت زنجیره تامین مهم است، زیرا کسب‌وکارها به این تشخیص رسیده‌اند که ظرفی‌شان برای تقویت مداوم مزیت رقابتی به دو چیز وابسته است: ۱. توانمندی آنها برای رویکرد خارجی به شرکای کanal و ۲. اعمال نفوذ در قابلیت‌های داخلی‌شان. شرکای کanal به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا ایده‌ها و منابع خلاقانه‌شان را شکل دهند که با توجه به سازمان شخصی آنها و نیز خواسته‌ها و نیازهایشان در جایگاه بازار تشید خواهد شد. امروزه، رهبران شرکت‌های بزرگ همگی بر این باورند که سازمانشان نمی‌تواند مستقل از تأمین‌کنندگان و مشتریان خود عمل کند. در حقیقت، شاید نتوان صلاحیت نهایی یک شرکت را در استفاده موقت از یک محصول یا فرایند نشان داد، در عوض می‌توان آن را با توجه به توانمندی حضور در جایگاه بازار و اتحاد با شرکای زنجیره تامین نشان داد.

شرکت‌ها همیشه می‌دانستند که اعمال نفوذ قدرت توسط شرکای تجاری می‌تواند کمبود در منابع داخلی را جبران کرده، در نتیجه آنها قادر سازد تا جایگاه خود را در بازار (و بدون صرف هزینه بیشتر) توسعه بخشنند. ولی همچنان محدودیت‌هایی در رابطه با انعطاف‌نداشتن این اتحاد (با توجه به مقاومت شرکت‌ها نسبت به سهمیم شدن بازار و اطلاعات محصول)، محدودیت در مکانیسم‌های ارتباطی و ناتوانی از شبکه‌سازی با بسیاری از کanal‌های مستقل – وجود داشت. به علاوه، شرکت‌ها اغلب مخالف واپسگی به شرکا بودند، چون از این می‌ترسیدند که در صورت کار کردن و مذاکره با عاملان کanal، اعمال نفوذشان را از دست دهنند. امروزه با افسانه شرکت خود کفا که به طور طولی سازمان‌دهی شده است، مواجهیم. در واقع شرکت‌ها همواره با شرکای زنجیره تامینشان مرتبط‌اند.

در هنگام مواجهه با ممنوعیت راهبردی، ایجاد زنجیره‌ای از شرکای کanal به عنوان یکی از قوی‌ترین ویژگی‌های رقابتی برای یک شرکت موفق به شمار می‌آید.

۱.۱ تعریف لجستیک و مدیریت زنجیره تأمین

از ابتدای ظهور اقتصادهای صنعتی، کسب‌وکارها با دو مشکل مواجه بوده‌اند: یافتن منابع و توزیع محصولات و خدمات به بازار. هنگامی که تأمین کنندگان و مشتریان در نزدیکی تولیدکننده قرار دارند، علاوه بر مربوط به عرضه و تقاضا به آسانی مخابره می‌شود؛ همچنین مواد و محصولات را می‌توان به سرعت از طریق زنجیره تأمین منتقل نمود. به‌حال، هنگامی که زمان و مسافت موجب مجاز شدن تولید شده و نقاط عرضه و مصرف گسترده می‌شود، توانائی شرکت‌ها جهت دسترسی آسان به مواد و تحویل به بازارها کاهش پیدا می‌کند. اگر ابزار ارسال سریع از منبع عرضه به مشتری وجود نداشته باشد، تولیدکنندگان در توسعه کسب‌وکار خود با محدودیت مواجه می‌شود و دسته محصولات و خدمات موجود برای بازار محدود می‌گردد.

برقراری ارتباط بین عرضه و تقاضا نیازمند آن است تا شرکت‌ها از دو عملکرد حیاتی برخوردار باشند. اولی، مدیریت لجستیک نام دارد؛ نقش لجستیک به شکل توسعه مؤثر و مقرون به صرفه در موجودی کالا، انبارداری و منابع حمل و نقل است که شرکت‌ها را قادر می‌کند تا نیازمندی‌های محصول و خدمات روزانه زنجیره تأمین را برآورده کند. عملکرد دوم، مدیریت زنجیره تأمین است. مدیریت زنجیره تأمین، منابع منحصر به ارزش مشتری را از طریق ایجاد مشارکت‌های جمعی شکل می‌دهد که حداقل استفاده را از منابع، قابلیت‌ها و صلاحیت‌های اعضای کanal - به‌منظور افزایش مزیت رقابتی سیستم کل - می‌کند.

۱.۱.۱ تعریف لجستیک

طی ۵۰ سال اخیر، لجستیک از یک عملکرد صرفاً عملیاتی - که بر موجودی کالا، تحویل و عملکرد هزینه تمرکز دارد - به سمت یک سلاح رقابتی تکامل یافته که این قابلیت را برای شرکت‌های امروزی فراهم می‌آورد تا منابع موجود در دورترین نواحی زنجیره تأمین را با تقاضای ایجاد شده در بازارهای گسترده جغرافیایی مرتبط سازد. در عصر زنجیره تأمین جهانی، لجستیک به یک منبع رقابتی مهم تبدیل شده که کسب‌وکارها را قادر می‌سازد تا موانع جغرافیایی را پشت سر گذارد، محصول را تا حد ممکن به شکل سریع و مقرن به صرفه تحویل دهد و کanal‌های شرکای تجاری را باهم مرتبط سازد.

وسعت و پیچیدگی لجستیک موجب شده تا یک موقعیت مرکزی در اقتصاد جهانی داشته باشد. طبق گزارش ۲۵ امین نشست سالانه لجستیک که توسط شورای کارشناسان مدیریت زنجیره تأمین^۱ برگزار می‌گردد، هزینه لجستیک ایالات متحده در سال ۲۰۱۳ بیش از ۳۹ تریلیون دلار بوده که ۴۶۹ میلیارد

دلار از آن به بهره، مالیات، کالای مرجعی، استهلاک، بیمه و انبارداری اختصاص یافته است؛ هزینه کل برای تمامی آشکال حمل و نقل، شرکت‌های باربری و مدیریت لجستیک به ترتیب برابر با ۱۰، ۵۲ و ۵۳ میلیارد دلار بوده است. روی هم رفته، هزینه‌های بخش لجستیک معادل با ۲٪ از تولید ناخالص داخلی امریکا در سال ۲۰۱۳ بود. خلاصه‌ای از این گزارش در جدول ۱.۱ نشان داده شده است.

هزینه حمل و نقل - ۲/۴۵۹ تریلیون دلار برای تمام موجودی کسب و کار	
بهره مالیات، اتساد، استهلاک، بیمه	۴
انبارداری	۳۴۵
جمع	۱۳۷
	۴۶۹
هزینه‌های حمل و نقل	
وسایل حمل موتوری:	
کامیون	۴۵۹
کامیونت	۲۰۴
جمع	۶۵۷
سایر حمل کننده‌ها:	
راه آهن	۷۴
آب	۳۷
لوله‌های نفت و گاز	۱۳
هوای	۳۳
فرستنده‌ها	۳۸
جمع	۱۹۵
هزینه‌های مرتبط با حمل	
مدیریت لجستیک	۵۰
مجموع هزینه‌های لجستیک	
جدول ۱.۱ هزینه‌های لجستیک کل (۲۰۱۳)	۱۳۸۵

تعريف ساده از مدیریت لجستیک به شکل زیر است: «فرایندی که در آن تأمین کنندگان، تولید کنندگان و توزیع کنندگان به ذخیره‌سازی و ارسال محصولات به مشتریان خود از طریق زنجیره تأمین می‌پردازند». فرهنگ لغات آپیکس^۱، لجستیک را بدین شکل تعریف می‌کند: «هنر و دانش دستیابی به تولید و توزیع مواد و محصول در مکان مناسب و در مقادیر درست». تعریف شورای کارشناسان مدیریت زنجیره تأمین از واژه لجستیک به شکل زیر است: «آن بخش از مدیریت زنجیره تأمین که جریان مؤثر و کارآمد ارسال روبه‌جلو، جریان معکوس و ذخیره‌سازی کالاهای، خدمات و اطلاعات مرتبط بین نقاط مبدأ و مصرف را برنامه‌ریزی، کنترل و اجرا می‌کند تا نیازهای مشتری را

^۱ فرهنگ لغات تخصصی در زمینه مدیریت لجستیک، عملیات و زنجیره تأمین

برآورده‌است. این تعاریف نشان می‌دهد که لجستیک، ارزش رقابتی را توسط بهینه‌سازی هزینه‌ها و بهره‌وری، ظرفیت بالا و استفاده از منابع و یکپارچگی نزدیک با مشتریان و تأمین‌کنندگان- ایجاد می‌کند. به علاوه، موقوفیت این اهداف به همکاری نزدیک شرکای لجستیک که سیستم کانال عرضه را اشغال می‌کند- وابسته است. لجستیک، مزیت رقابتی را بواسطه اجرای بی‌وقفه اهداف خدمات مشتری، انطباق با استانداردهای کیفیت و ارتقای ارزش بازار- ایجاد می‌کند.

شاید بهترین راه برای تعریف لجستیک به شکل « تقسیم آن به ۳ مجموعه یکپارچه از اعمال مدیریت» باشد همان‌گونه که در شکل ۱.۱ نشان داده شده است. اولی، مدیریت انبار است که مسئولیت ذخیره‌سازی و تحويل کالا به مشتریان داخلی یا خارجی را بر عهده دارد. دغدغه‌های اصلی در رابطه با مدیریت انبار عبارت‌اند از: پایداری محیطی، کاهش ضایعات، استفاده از شرکای لجستیک ثالث، بهره‌گیری از سامانه‌های مدیریت انبار^۱، ادغام با حمل و نقل و پیروی از روش‌های ذخیره‌سازی و چیدمان.

دومین عملکرد لجستیک، مدیریت حمل و نقل نام دارد که به شکل جابجای محصول از یک نقطه در زنجیره تأمین به نقطه‌ای دیگر و درنهایت تحويل به مشتری- تعریف می‌گردد. دغدغه‌های اصلی در این زمینه عبارت‌اند از: مدیریت ناوگان‌های حمل و نقل خصوصی و شرکای ثالث؛ حسابرسی، پرداخت و مطالبات؛ مسیریابی، ردیابی و بهینه‌سازی حمل و نقل؛ قانون‌گذاری دولت؛ امنیت؛ و بهره‌گیری از دستگاه‌های مدیریت حمل و نقل^۲. عملکرد سوم، اندازه‌گیری عملکرد است. به دلیل مقدار سرمایه‌گذاری بکار رفته در انبارداری و حمل و نقل، مدیران باید یک حسابرسی دقیق نسبت به این عملکردها از طریق توسعه مدیریت لجستیک و روش‌های مدل‌سازی تحلیلی داشته باشند؛ بدین طریق، آنها می‌توانند شناخت کامل از عملکرد عملیاتی و هزینه‌های لجستیک به دست آورند.

¹ warehouse management systems^۱
² transportation management systems^۲

شکل ۱.۱ مؤلفه های مدیریت لجستیک

۲.۱.۱ فعالیت های لجستیک دقیق

مدیریت لجستیک بر اجرای روزانه فعالیت های تجاری تمرکز دارد. هدف از آن، اتخاذ بالاترین سطح

از خدمات مشتری با کمترین هزینه ممکن است. این اعمال به شکل زیر تفکیک می گردد:

- مدیریت سفارش. این فعالیت مربوط به حمل سفارش مشتری از طریق تخصیص، چیدمان، بسته بندی، باربری و چرخه های عدم موجودی کالا- است. هدف اصلی آن، تضمین حمل و نقل کالا بر اساس زمان آغاز تا پایان فرایند تولید، مقادیر سفارش و ویژگی های کیفی است.
- تولید و تدارکات. برای لجستیک های سطح بالا، ارائه اطلاعات تولید و خرید در ارتباط با وضعیت موجودی کanal ضروری است. عملیات لجستیک همچنین مسئولیت جریان ورودی مواد در کanal تولید و جریان خروجی کالای نهایی در کanal توزیع را بر عهده دارد.
- مدیریت خدمات و هزینه باربری. این فعالیت ها شامل حجم باربری ورودی/خروجی، مدیریت حمل ثالث، کنترل هزینه کل، تصمیمات مربوط به بروز سپاری عملیات و اجرای خدمات اجرایی- است. عملکرد عالی لجستیک توسط بهینه سازی مواد ورودی و جابجایی محصول

- خروجی، انبارداری و خدمات اجرایی به دست می‌آید که مقرون به صرفه‌ترین و (همچنان) مؤثرترین روش‌های حمل و نقل را بکار می‌گیرد.
- مدیریت انبار. مدیریت مؤثر موجودی کالا در زنجیره تأمین نیازمند روش‌های کارآمد در بخش انبارداری است. فعالیت‌های اصلی عبارت‌اند از: ذخیره‌سازی کالا، حمل مواد، بهره‌گیری از تجهیزات و نیروی کار، دریافت و مرجع کردن.
 - مسیریابی و زمانبندی حمل و نقل. جابجایی محصول به مقصد موردنظر به عنوان عملکرد اصلی لجستیک شناخته می‌شود. همچنین، انتخاب ارائه‌دهندگان حمل و نقل ثالث به عنوان دیگر عملکرد مهم در لجستیک به شمار می‌رود. ارائه مدارک دقیق جهت مدیریت کارآمد سهمیه‌ها، تعرفه‌ها، قوانین واردات/صادرات، دسته‌بندی محصول و اعتبارنامه‌ها- ضرورت دارد.
 - مدیریت ناوگان حمل. مسئولیت تضمین استفاده از ناوگان‌های حمل متعلق به شرکت بر عهده بخش لجستیک است. هدف از این کار، تعیین استفاده بهینه از دارایی‌های حمل و نقل، خواه به‌طور داخلی و خواه از طریق یک تأمین‌کننده ثالث- بدون توجه به سطوح خدمات است.
 - برنامه‌ریزی بار. بهره‌گیری از دارایی‌های حمل و نقل جهت دستیابی به حداقل بهینه‌سازی نیازمند برنامه‌ریزی دقیق بار است. فعالیت‌های اصلی شامل بسته‌بندی و علامت‌گذاری، تقویت بار، نقطه ارسال احتمالی و یا اعمال مربوط به تخلیه و بارگیری هم‌زمان است.
 - اعمال خاص. عملیات لجستیک اغلب باید محدوده‌ای از اعمال مختلف (مثلًاً نظارت بر کالاهای مرجعی) را مدیریت کند. لجستیک معکوس به عنوان یکی از اعمال مهم در این زمینه به شمار می‌رود. این فرایند به شکل دریافت کالاهای مرجعی از مشتری، احیای مواد بسته‌بندی و سایر ضایعات و ارجاع به یک مکان جمع‌آوری و بازیافت- انجام می‌گیرد. هدف از این کار، هماهنگی فرایندهای روبرو و معکوس هردو به منظور بهره‌گیری کامل از مواد و محصولات طی مراحل مختلف چرخه عمرشان است.
- در حالی که مدیریت کارآمد هر یک از این حوزه‌ها برای موفقیت لجستیک ضروری است، مزایای آنها نیز به‌طور شگرف افزایش می‌یابد؛ این اتفاق زمانی رخ می‌دهد که شبکه لجستیک کل به دنبال بهینه‌سازی زنجیره تأمین و توسعه انبارداری، حمل و نقل و قابلیت‌های تحویل کالا است

۳.۱.۱ اندازه‌گیری عملکرد دقیق لجستیک

عملکرد لجستیک از سه معیار مهم تشکیل شده است. اولی، بهره‌وری لجستیک است که اطلاعات مربوط به استانداردهای بهره‌وری، سطح بهینه‌سازی هزینه لجستیک، ادغام فرایندهای مدیریت کیفیت

و گسترش سطوح خدمات لجستیک را ارائه می‌دهد. معیار دوم، عملکرد خدمات لجستیک نام دارد که اهداف خدمات مشتری نظیر موجود بودن محصول، دوره زمانی بین دریافت دو سفارش، انعطاف‌پذیری سیستم لجستیک، عمق اطلاعات خدمات، بهره‌گیری از فناوری‌ها و وسعت خدمات پس از فروش را دنبال می‌کند. سومین و آخرین مورد، دستگاه‌های اندازه‌گیری عملکرد لجستیک است که محتوای معیارهای عملکرد، نحوه دریافت داده‌های عملکرد و دستگاه‌های مورد استفاده جهت ردیابی و ارائه گزارش از عملکرد را تشریح می‌کند.

عملکرد عالی لجستیک، ۷ هدف عملیاتی زیر را دنبال می‌کند:

- خدمات لجستیک با عملکرد بالا، از ویژگی‌های خدماتی زیر برخوردار است: سطوح بالای خدمات و موجودی کالا، انجام سفارش توسط خود مشتری، نظارت بر وضعیت تحويل سفارش، انعطاف‌پذیری در شکل سفارش و زمان کوتاه ریکاوری (برگشت به حالت اولیه) پس از یک عملکرد ناموفق.
- پاسخ جریان سریع. پاسخ سریع به منابع لجستیکی انعطاف‌پذیر نیاز دارد که توانایی اضافه کردن یا کاهش سریع ظرفیت‌ها را بر اساس تقاضای مورد انتظار داشته باشد.
- کاهش تفاوت‌های عملیاتی. از آنجایی که بهره‌وری لجستیکی با توجه به حداقل رسیدن اختلاف‌ها افزایش می‌یابد، لجستیک با عملکرد بالا به طور مدام کانال‌های عرضه اختصاص یافته به تمامی آشکال زنجیره تامین را دنبال می‌کند.
- حداقل موجودی کالا. حفظ سطوح لازم برای موجودی کانال به عنوان یکی از مؤلفه‌های ضروری تعهد لجستیک به خدمات مشتری مطرح است. کانال‌های لجستیک با عملکرد بالا این قابلیت را دارند تا سطوح مناسب از کالای موردنیاز بازار را حفظ کنند، در حالی که دائمًا در صدد کاهش موجودی کالای اضافی و از مُد افتاده‌اند. دستیابی به این هدف به معنای پوشش موجودی کالا برای کل زنجیره تامین و نه فقط یک شریک تجاری است.
- کاهش حمل و نقل. کاهش هزینه حمل و نقل توسط تأمین مجدد و برنامه‌ریزی بین کانالی برای موجودی کالا، تدارک حمل کالا به مسافت‌های دورتر به منظور دستیابی به صرفه به مقیاس، استفاده کارآمد از خدمات ارائه شده توسط شرکت‌های ثالث و دنبال کردن اهداف پایداری - به دست می‌آید.

- مدیریت کیفیت. پیگیری مدیریت کیفیت کل^۱ برای لجستیک مؤثر، الزامی است. می‌توان چنین استدلال نمود که نیاز به کیفیت مطلق برای لجستیک، بیش از هر بخش دیگری در شرکت ضروری است. معاملات لجستیک اغلب با حمل و نقل مقادیر زیاد کالا و ارائه خدمات با پوشش گسترده جغرافیایی سروکار دارد. ارسال یک محموله به طور نادرست یا وارد آمدن خسارت به آن، نیازمند فرایندهای زمانبر و پرهزینه است تا همان چرخه به شکل معکوس انجام گیرد.
- عمر مفید محصول. تلاش به منظور افزایش پایداری محیطی موجب افزایش در اعمال لجستیک معکوس گشته است. فعالیت‌های مربوطه عبارت‌اند از فراخوان و ارجاع، بازسازی، تعمیر و بازیافت. راهکار پایداری محیطی همچنین یک منبع غنی از اطلاعات را برای شرکت فراهم می‌آورد که مربوط به عملکرد، سهولت استفاده، معایب و انتظارات مشتری از محصول است.

۱.۱.۴ تعریف مدیریت زنجیره تأمین

شرکت‌ها همواره از این مسئله آگاه‌اند که می‌توانند با اعمال نفوذ منابعی که در اختیار شرکای زنجیره تأمین‌شان است، قابلیت‌های اصلی خود را ارتقا داده و تأثیر محصول یا خدماتشان را گسترش دهند. مدیریت زنجیره تأمین وقتی با واکنش مواجه است که شرکت‌ها به ارزش رقابتی برآمده از ادغام اعمال لجستیک با سایر سازمان‌ها را پی می‌برند. سپس آشکار شد که استفاده از شرکای کanal برای همکاری لجستیک، به سختی سطح بالقوه برای مزیت راهبردی را خدشه‌دار می‌سازد. شرکای کanal از فرصت استفاده کرده و شروع به دفاع از تبدیل این روابط گذرا (ناپایدار) به روابط دوجانبه غنی (و یکپارچه) کردند. در اوایل دهه ۱۹۹۰ میلادی، یک مفهوم جدید مدیریتی شکل گرفت تا این فاصله را پر کند: مدیریت زنجیره تأمین.

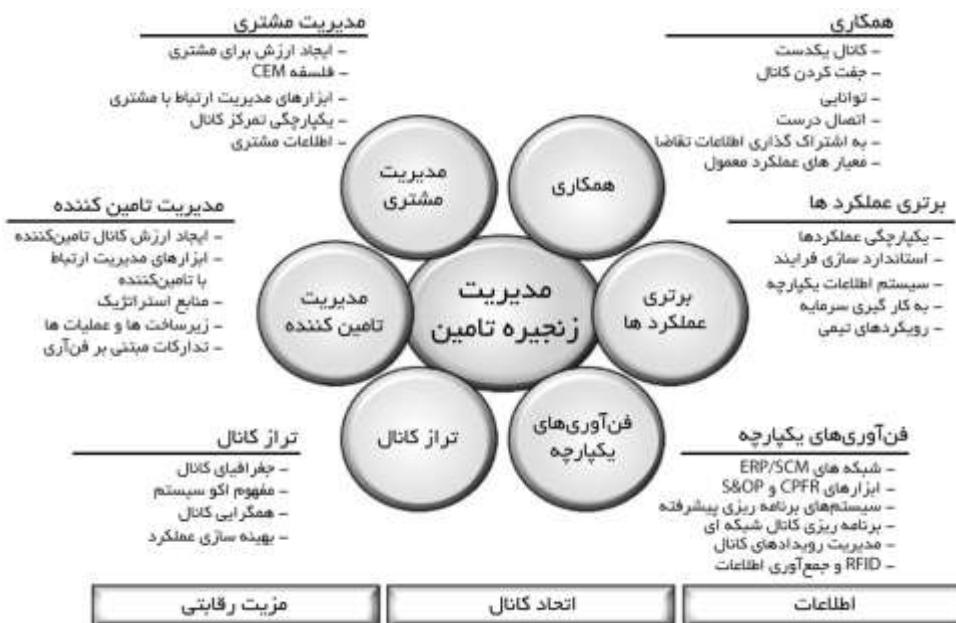
مفهوم «مدیریت زنجیره تأمین» شامل چیزی بیش از ارسال ساده محصولات و خدمات از طریق زنجیره تأمین است. زنجیره‌های تأمین یکپارچه از بسیاری از شرکای تجاری تشکیل شده که به طور هم‌زمان در یک شبکه جمعی مشارکت دارند و حاوی سطوح مختلف توانانی و انواع گوناگون رابطه‌اند. مدیریت زنجیره تأمین شرکت‌ها را قادر می‌سازد تا در کنار هم فرایندهای عالی تأمین و تحويل را شکل دهند که «ارزش کلی مشتریان»^۲ را به همراه دارد.

¹TQM^۱
²total customer value^۲

مدیریت زنجیره تامین را می‌توان از جنبه‌های مختلف در نظر گرفت. تعاریف مربوط به این زنجیره، طیف وسیعی از برنامه‌های کاربردی را که اهداف راهبردی و تاکتیکی هردو را یکی می‌کند- دربرمی‌گیرد. برای مثال تعریف فرهنگ لغات ایکس از «مدیریت زنجیره تامین» به شکل زیر است: «طراحی، برنامه‌ریزی، اجرا، کنترل و نظارت بر فعالیت‌های زنجیره تامین باهدف ایجاد ارزش خالص و زیرساخت رقابتی، اعمال نفوذ در لجستیک جهانی، هماهنگ‌سازی عرضه و تقاضا و اندازه‌گیری عملکرد در سطح جهانی».

شورای کارشناسان مدیریت زنجیره تامین نیز آن را به شکل زیر تعریف می‌کند: «برنامه‌ریزی و مدیریت تمامی فعالیت‌های مربوط به یافتن منابع، تدارکات، تبدیل و نیز تمامی فعالیت‌های مدیریت لجستیک. از همه مهم‌تر، آن شامل تعامل و همکاری با شرکای کanal است که می‌تواند تأمین کنندگان، واسطه‌ها، ارائه‌دهندگان خدمات ثالث و یا مشتریان باشد. مدیریت زنجیره تامین، در اصل، مدیریت عرضه و تقاضا در شرکت‌ها و نیز بین آنها را ادغام می‌کند».^[۲] ویژگی‌های مشترک مدیریت زنجیره تامین موجب تغییرات اساسی در نقش زنجیره تامین گشته و نیز اجزای اصلی کanal را همراه با روش‌های جدید ارزش‌آفرینی برای مشتری برانگیخته است. مدیریت زنجیره تامین بهجای اینکه تنها بر عملیات لجستیک تمرکز داشته باشد، زنجیره‌های تامین را قادر می‌سازد تا به‌طور جمعی جهت فعال‌سازی حیطه‌ای از صلاحیت‌های راهبردی کار کنند (شکل ۲.۱).

شکل ۲.۱ صلاحیت‌های مدیریت زنجیره تامین

اين ۶ صلاحیت به شرح زیر تعریف می‌شود:

- مدیریت مشتری. مدیریت مشتری، اهمیت زیادی را در حیطه مدیریت زنجیره تأمین به خود جلب کرده است و مدیریت ارتباط با مشتریان^۱ نامیده می‌شود. مدیریت ارتباط با مشتریان عنوان می‌کند «هنگامی که تقاضای مشتریان در طراحی محصول/خدمات، قیمت‌گذاری و شکل‌دهی سفارش گره می‌خورد، آنگاه شرکت‌ها باید تلاش خود را معطوف راهکارهایی فراتر از برنده و بازار ساخته تا روابط بهتر با مشتری را برقرار سازند». هدف از مدیریت ارتباط با مشتریان، ارائه دید کامل نسبت به تمامی جنبه‌های مشتری، از تسهیل فرایند خدمات و گردآوری اطلاعات راجع به تاریخچه خرید مشتری گرفته تا بهینه‌سازی تجربه خرید⁻ است. این نوع مدیریت، شرکت‌ها را قادر می‌کند تا آمیزه‌ای از فرایندهای جریان سریع و انعطاف‌پذیر و سامانه‌های تحویل هماهنگ را شکل دهند تا بالاترین سطح از خدمات و ارزش ارائه گردد.
- مدیریت ارتباط با مشتریان، شبکه‌های عرضه را قادر می‌سازد تا به ۳ نیاز مهم مشتری پاسخ دهد:
۱. خدمات برتز. هدف از «مدیریت ارتباط با مشتریان» این است تا یک تجربه خرید بی‌نظیر را برای آنها فراهم آورد که بالغ بر قیمت، موجود بودن کالا، تحویل و توقع از خدمات است. ایجاد سطوح بالای خدمات به ۲ ویژگی مهم از «زنジره ارزش» نیاز دارد: سرعت پاسخگویی و توجه به اعتمادپذیری. فناوری‌های مدیریت ارتباط با مشتری، سرعت پاسخگویی را توسط ارائه اطلاعات تقاضا (نه به طور پیاپی) تشخیص می‌دهد، ولی به طور هم‌زمان با شرکا از طریق برنامه‌های حمل و نقل، سیستم بارکد و شناسایی فرکانس رادیویی، ردیابی آنلاین تحویل کالا و فناوری مدیریت حادثه تعامل دارد. اعتمادپذیری به معنای اجرای سفارش کامل در هر زمان بوده و نیازمند آن است تا زنجیره‌های تأمین به اندازه کافی جهت پاسخگویی به تغییرات لحظه‌آخري انعطاف‌پذير باشند درحالی که هرگز خدمات سطوح بالا را به خطر نمی‌اندازند.
 ۲. راه حل‌های مناسب. مشتریان امروزی در جستجوی منابع تأمینی اند که بتوانند نه تنها محصولات و خدمات، بلکه راه حل‌های مناسب برای نیازهایشان را فراهم کند. بعلاوه، مشتریان خواهان آن هستند تا سفارش‌هایشان را تا آنجا که امکان دارد به طور مناسب جستجو کرده، شکل داده و بررسی کنند. پاسخگویی به نیازهای مشتری بهنوبه خود این فرصت را برای اعضای کanal فراهم می‌کند تا صلاحیت‌های اصلی را بکار بزند؛ این صلاحیت‌ها تضمین می‌کند که

^۱ customer relationship management(CRM)

مشتریان می‌توانند انتخاب‌های شخصی در رابطه با راه حل‌های محصول و خدمات داشته باشند.

۳. سفارشی‌سازی. مشتریان امروزی دیگر نسبت راضی به خرید محصولات و خدمات استاندارد نیستند، بلکه در عوض باید بتوانند تا نیازهای فردی‌شان را برآورده سازند. بدین منظور تأمین کنندگان می‌توانند راهکارهایی را بکار گیرند که تمایز محصول را در نقطه تحویل کanal قرار می‌دهد (و واقعاً با مصرف کننده نهایی در ارتباط است). راهکار دیگر به شکل سفارش دهی اینترنتی که به مشتریان اجازه می‌دهد تا سفارش‌های خود را از طریق منابع چند کanalه ارائه داده و دریافت دارند. هماهنگ‌سازی کanal ضروری است: سفارشی‌سازی به ارتباط مستقیم عرضه و تقاضا در تمامی نقاط کanal و باهدف کاهش هزینه و شتاب بخشی به توان عملیاتی کanal نیاز دارد.

- مدیریت تأمین‌کننده: کسب و کارها همواره از این مسئله آگاهی دارند که رابطه بین خریدار و فروشنده و نه فقط قیمت و کیفیت محصول- مؤلفه «ارزش افزوده واقعی» خرید را تعیین می‌کند. این دیدگاه موجب شد تا مفهومی جدید و مجموعه‌ای از آعمال کسب و کار به نام مدیریت ارتباط با تأمین‌کننده^۱ شکل گیرد. این نوع از مدیریت باید نیازهای خریداران را باقابلیت‌های تأمین‌کننده کanal هماهنگ سازد. هدف از این نوع مدیریت، یک تجربه خرید منحصر است در حالی که به طور همزمان کاهش هزینه و کیفیت برتر را نیز دنبال می‌کند. مدیریت ارتباط با تأمین‌کننده در صدد کاربرد آعمال مدیریت تأمین‌کننده در یک فرایند کارآمد و یکپارچه است که از روابط به دست آمده بر مبنای اعتماد، ریسک مشترک و سود دوجانبه ناشی می‌گردد. مؤلفه‌های اصلی در مدیریت ارتباط با تأمین‌کننده عبارت‌اند از:

- یافتن منابع راهبردی. یافتن منابع راهبردی نه تنها برای خیل عظیمی از تأمین‌کنندگان حاصل می‌شود، بلکه عمق قابلیت‌های تأمین‌کننده، موجود بودن خدمات ارزش افزوده، سطح کیفیت مطلوب، ظرفیت برای تفکر نوآورانه و تمایل به همکاری در زمینه توسعه محصول جدید را آشکار می‌سازد.

- مجموعه ابزارهای فناوری «مدیریت ارتباط با تأمین‌کننده». استفاده از فناوری‌هایی که نیازهای خرید؛ اهداف کیفیت، قیمت‌گذاری و تحویل؛ پایداری محصول؛ و تسویه مالی را تسهیل می‌بخشد. اینترنت خریداران را قادر ساخته تا آشکال جدیدی از تدارکات (از قبیل

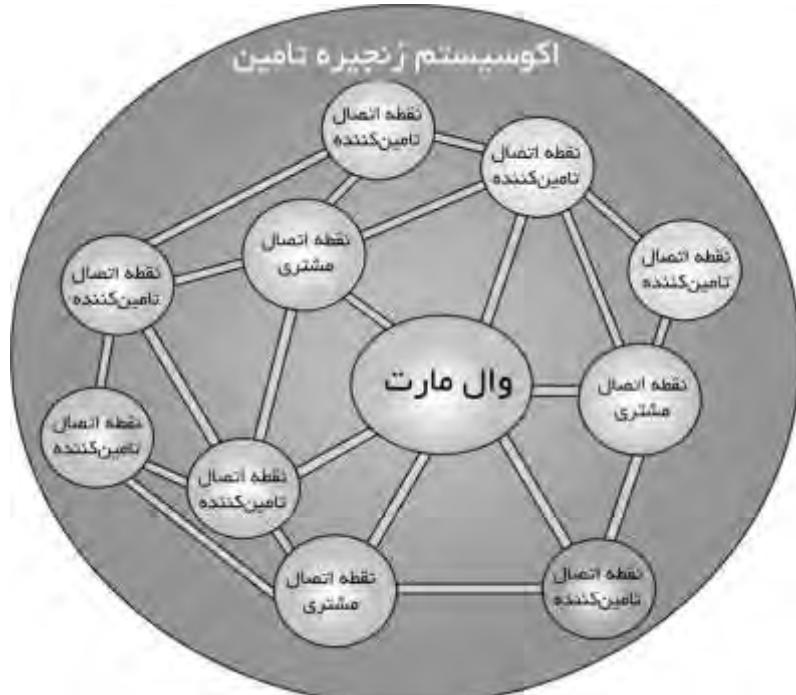
¹ supplier relationship management(SRM)

- کاتالوگ‌های آنلاین، سایت‌های حراج، تاریخچه پرداخت و مبادلات تجاری) را فعال سازند.
- این فناوری‌های یکپارچه، ابزارهایی را برای خریداران فراهم آورده تا در جریان فرایند هم‌زمان عرضه و تقاضا در هر زمان و از هر کجای شبکه جهانی تأمین کنندگان قرار گیرند.
- زیرساخت‌های تدارکات یکپارچه. ایجاد زیرساخت‌های سازمانی به عنوان یکی از اهداف مدیریت ارتباط با تأمین کنندگان است که قابلیت‌های کanal و اهداف عملکرد را به طور مستقیم با مشتری پیوند می‌دهد. سازمانی که بر این مبنای عمل می‌کند قادر است اعمال سنتی خرید را توسعه دهد تا عاملان جدید (نظیر مبادلات تجاری، کسرسیومها و سایر شرکای خدمات تجارت الکترونیک) را شامل گردد؛ آنها عملیات پرداخت، لجستیک، اعتبار، حمل بار و سایر فرایند‌های مرتبط با تدارکات را ارائه می‌دهند.
 - هم ترازی کanal. ساختار زنجیره تأمین از نقاط عرضه و تقاضا و لینک‌هایی که آنها را به هم متصل می‌کند- تشکیل شده است. این شبکه در گذشته به عنوان یک سری از جفت‌های تجاری شناخته می‌شد. در این مدل، اعضای کanal به ایجاد روابط تجاری بدون توجه به زنجیره واقعی مشتریان و تأمین کنندگان می‌پرداختند. در واقع، یک شرکت (مثلًا وال مارت) عیناً با هزاران تأمین کننده سروکار دارد و زنجیره تأمینش به جای اینکه یک ساختار خطی لوله‌ای شکل داشته باشد، بیشتر یک ساختار شبکه‌ای از شرکای تجاری را تداعی می‌کند (شکل ۳.۱).
- مدیریت مؤثر ارتباط با تأمین کنندگان برای اینکه با عدم کنش ذاتی در راهکار زوج‌های شریک تجاری مقابله کند باید یک تمرکز دائمی بر سازگاری شبکه داشته باشد. این بدان معناست که هر یک از اعضای اصلی کanal باید یک راهکار انفرادی زنجیره تأمین و مجموعه‌ای از اهداف عملیاتی را ایجاد کند تا به طور هم‌زمان مزیت رقابتی را برای «شرکت» و «کanal جمعی» هردو فراهم آورد. این مرحله نیز شکاف‌ها و نواحی تضاد بالقوه بین راهکارها و معیارهای اعضای کanal را آشکار می‌سازد. اگر زنجیره تأمین فاقد هم ترازی عملیاتی و راهبردی باشد، در آن صورت پیوندهای ضعیفی در آن شکل می‌گیرد که به آسانی - با توجه به تغییر در تقاضا و فشار موجود در کanal - گستره می‌شود.

وقتی که همگرایی کanal کامل شد، تعداد نقاطی که موقعیت محیطی را اشغال می‌کند به طور نزدیک‌تر در کanal مستقیم ادغام می‌گردد. هدف از این کار، افزایش طول زنجیره تأمین و در نتیجه، توسعه فرصت‌ها برای همکاری، ارزش مشتری و تعالی عملیات است در حالی که به طور

هم‌زمان موجب کاهش اختلاف و افزایش توافق در قبال هزینه‌ها، معیارهای عملکرد، ارزش خدمات و اهداف سرعت در تحويل می‌گردد.

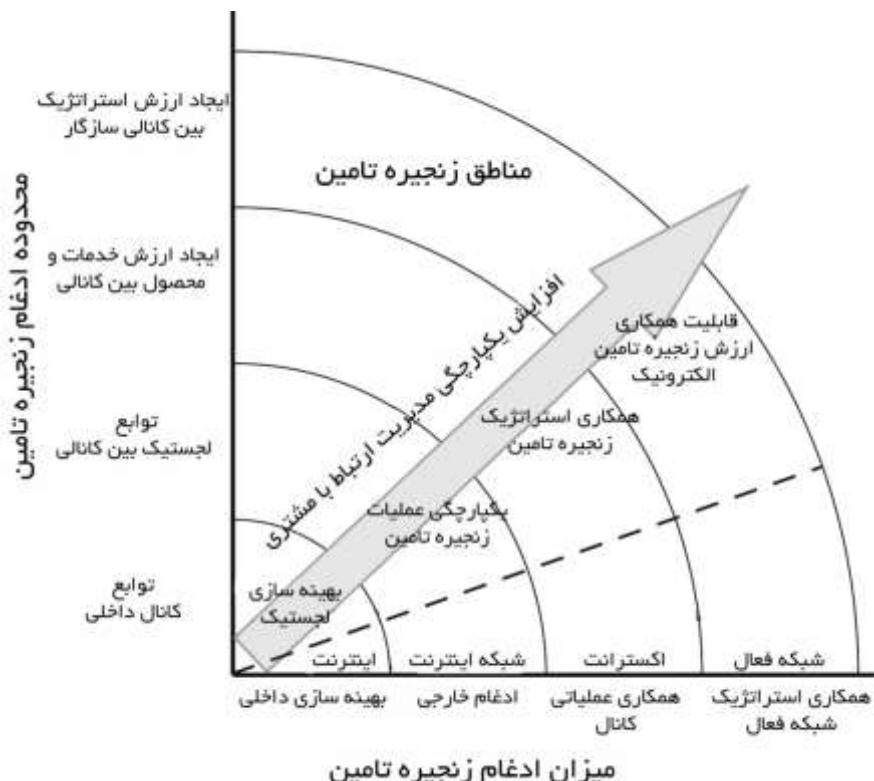

شکل ۱.۴ زنجیره تامین به عنوان یک شبکه

- فناوری‌های یکپارچه. همگرایی در فناوری‌های اطلاعات یکپارچه و مدیریت ارتباط با تامین‌کنندگان به منزله یک موضوع کلیدی در تکامل این نوع مدیریت است. در بازار جهانی و شدیداً رقابتی معاصر، برخورداری از بهترین محصول یا خدمات به تنها بی کافی نیست: اکنون، برخورداری از بهترین اطلاعات به تمایز قطعی بین رهبران بازار و تعییب کنندگانشان تبدیل شده است. شفافیت زنجیره تامین شامل رویکردهای مجزا به آن بوده و نیازمند فناوری‌های اطلاعات است تا گردآوری، پردازش، دستکاری و دسترسی به داده‌های ضروری جهت تعیین طرح بهینه زنجیره تامین را تسهیل بخشد.

شبکه‌های اطلاعاتی همچنین بینش لازم را برای شرکت‌ها فراهم می‌آورند، طوری که بتوان منابع و قابلیت‌های کanal را جهت ارائه خدمات برتر به مشتریان هماهنگ نمود. از جنبه بازاریابی، شبکه‌های اطلاعاتی شرکت‌ها را قادر می‌سازند تا مشتریان را مستقیماً در دستگاه‌های اجرای خود وارد نموده و در نتیجه، به اجرای سفارش کامل در هر زمان کمک کند. در حوزه

- فروش، شبکه‌های اطلاعاتی موجب افزایش دید برنامه‌ریزهای نسبت به منابع تأمین کنندگان می‌گردد تا ظرفیت را متراکم ساخته و توان عملیاتی را ارتقا بخشد؛ در کanal عرضه، شبکه‌های اطلاعاتی به شرکت‌ها کمک می‌کند تا بتوانند منابعشان را با کشش تقاضای بازار منطبق سازند.
- تعالی عملیات. این فرایند به طور ایده‌آل شرکت‌های حاضر در شبکه کanal را وادار می‌کند تا عملکردشان و نیز عملکرد کل زنجیره تأمین هردو را بهینه‌سازند. زنجیره تأمین (که به عنوان تیمی یکپارچه و مجزا عمل می‌کند) به حد گستردگی از فرایندها و قابلیت‌ها دسترسی دارد و این همان چیزی است که شرکت‌ها به خودی خود توانایی دسترسی به آن را ندارند. به علاوه، زنجیره‌های تأمین یکپارچه از فرصت بهتری جهت افزایش عملکرد توسط استانداردسازی فرایندها و إعمال نفوذ فناوری‌های اطلاعات اشتراکی برخوردارند.
 - تشرییک مساعی [۵]. «تمایل شرکای کanal عرضه جهت مشارکت و افزایش دائمی روابط مشترک با یکدیگر» به عنوان مؤلفه اصلی مدیریت ارتباط با تأمین کنندگان است. همان‌گونه که در شکل ۱.۴ نشان داده شده است، شدت محتوای مشترک می‌تواند متغیر باشد؛ آن در پایین‌ترین سطح - به طور داخلی - بر دستیابی به اهداف محلی تمرکز دارد. مشارکت در سطح بعدی شامل پیوند دادن آعمال لجستیک به منظور بهینه‌سازی عملیات کanal است. در سطح ۳، شرکای کanal در صدد توسعه راهکارها هستند تا قابلیت‌های اصلی و منابع را به منظور ایجاد محصول و خدمات مشترک برای مشتریان زنجیره تأمین پیوند دهند. نهایتاً و در سطح ۴، مدیریت ارتباط با تأمین کنندگان از فناوری‌های مبتنی بر وب استفاده کرده تا زنجیره تأمین کاملاً یکپارچه‌ای را ایجاد کند که بر اجرای راهکار معمول کسب و کار تمرکز دارد.

شکل ۱.۵ گستره همکاری در مدیریت ارتباط با تامین کنندگان

در حالی که هیچ کس نمی‌تواند با تأثیر تشریک مساعی مخالف باشد، بسیاری موانع بر سر راه اجرای آن وجود دارد؛ غلبه بر فرهنگ‌سازمانی موجود به عنوان یکی از موانع عمدۀ است. مانع دیگر، اعتماد است. شرکت‌ها بیم آن را دارند که اطلاعات شخصی‌شان به منظور مذاکرات ناعادلانه مورد استفاده قرار گیرد یا اینکه به دست رقبا یافتد. درنهایت، فناوری امروزی به عنوان مانع اصلی به شمار می‌رود؛ تضاد دستگاه‌های رایانه‌ای کانال به عنوان یک بازدارنده جدی برای ارتباطات مشترک محسوب می‌شود. روابط مشارکتی معمولاً به سال‌ها حسن نیت، سرمایه‌گذاری در منابع و اثبات منافع متقابل نیاز دارد. ۶ قابلیتی که در رابطه با مدیریت ارتباط با تامین کنندگان عنوان شد، شرکت‌ها را قادر می‌سازد تا سه عامل موقیت نشان داده شده در انتهای شکل ۱.۲ را تشخیص دهند. شرکت‌ها با استفاده از شبکه‌های تامین کاملاً یکپارچه به مزیت رقابتی مداوم دست پیدا می‌کنند. دوم، این نوع مدیریت با همگرایی منابع مشترک و قابلیت‌های نوآورانه (که در میان شرکای شبکه تامین یافت می‌شود)، شرکت‌ها را قادر می‌سازد تا طوری رفتار کنند که انگار یک کانال واحدند که می‌تواند ارزش مشتری را به‌طور یکپارچه

در زنجیره‌های تأمین برآورده کند. و نهایتاً، شرکت‌ها می‌توانند با استفاده از فناوری‌های ارتباطی (نظریه اینترنت و شبکه‌های اجتماعی) در اطلاعات نفوذ پیدا کنند تا تغییر در بازار را رهبری کرده، یکپارچگی برنده را حفظ کرده، مشتریان را به طور مؤثر شناسایی نموده و ارزش کلی مشتری و سودآوری کل را میسر سازند.

۱.۲. تکامل مدیریت زنجیره تأمین

همان‌طور که در جدول ۱.۱ نشان داده شد، مفهوم SCM در چهار مرحله مجزا تکامل یافت. از مرحله اول با عنوان عصر تمرکزدایی لجستیک یاد می‌شود. در مرحله دوم، لجستیک به‌واسطه افزایش ملزماتی همچون بهینه‌سازی هزینه‌ها و خدمات مشتریان از تمرکزدایی عملکردی به سمت مرکزیت سازمانی حرکت کرد. در مرحله سوم شاهد گسترش شدید لجستیک از یک عملکرد غیرفعال عملیاتی به یک منبع استراتژیک مرکز بر اتصال فعالیت‌های درونی با عملکردهای مشابه انجام شده توسط شرکای تجاری کanal بودیم. با رشد مفهوم همکاری کanal، مفهوم قدیمی لجستیک در مرحله چهارم به SCM کامل تبدیل شد.

۱.۲.۱. مرحله ۱: لجستیک اولیه

اولین مرحله از SCM از اوایل قرن بیست تا اواسط دهه ۱۹۶۰ به وقوع پیوست. لجستیک که در اساس به عنوان یک فعالیت اجرایی عملیاتی در ارتباط با انبارداری و حمل و نقل دیده می‌شد تنها یک عامل هزینه‌ساز با تأثیر حداقل بر مزایای رقابتی بود. به این شکل، لجستیک فاقد ارزش سرمایه‌گذاری جدی دیده می‌شد، از جایگاه مدیریتی اندک برخوردار بود و نیروهای با تخصص کمتر به آن اختصاص می‌یافتد. شرکت‌ها اغلب لجستیک را به فعالیت‌های مجزا تقسیم کرده و کنترل هر یک را به یکی از بخش‌های شرکت می‌سپردند. نه تنها عملکردهایی همچون تأمین، حمل و نقل و مدیریت انبار از یکدیگر جدا بودند بلکه معیارهای عملکردی بخش‌های مختلف لجستیک، آنها را در مقابل هم قرار می‌داد. به طور کلی، حوزه لجستیک در کل به عنوان یک علم مدیریتی به شکل مأیوس کننده‌ای بد تعریف شده بود. نتیجه آن مدیریت منفک، نسبتاً ناهمانگ و پرهزینه فعالیت‌های لجستیکی بود.

جدول ۱. مراحل تکامل SCM

مرحله	تمرکز مدیریت	طراحی سازمانی
مرحله ۱. تا دهه ۱۹۶۰ مدیریت لجستیک غیرمت مرکز	بهبود عملکردی فعالیت‌ها حمایت از فروش/بازاریابی انبارداری کنترل دارایی‌ها بهینه‌سازی حمل و نقل مفهوم مدیریت توزیع فیزیکی	عملکردهای لجستیکی غیرمت مرکز اتصالات ضعیف داخلی بین عملکردهای لجستیک قدرت مدیریت لجستیکی پایین
مرحله ۲. تا ۱۹۸۰ مدیریت هزینه کلی	لجه‌سیک مت مرکز مدیریت هزینه کلی فرایندهای بهینه‌ساز خدمات مشتریان لجه‌سیک به عنوان یک مزیت رقابتی	فعالیت‌های مت مرکز لجه‌سیکی افزایش قدرت مدیریت لجه‌سیکی استفاده از رایانه
مرحله ۳. تا ۱۹۹۰ مدیریت لجه‌سیکی یکپارچه	پی‌ریزی مفهوم لجه‌سیک پشتیبانی از JIT بهبودهای پیوسته کیفی استفاده از شرکای لجه‌سیکی برای افزایش توان رقابت	یکپارچگی بیشتر لجه‌سیک و دیگر بخش‌ها نزدیکی بیشتر لجه‌سیک با تأمین کنندگان برنامه‌ریزی کانال لجه‌سیک لجه‌سیک به عنوان یک استراتژی
مرحله ۴. به بعد مدیریت زنجیره تامین	مفهوم SCM استفاده از فناوری‌های extranet رشد هم‌پیمانی‌های تکامل دهنده کانال همکاری برای افزایش قدرت رقابت کانال استفاده از اینترنت برای SCM شبکه‌بندی کم‌هزینه بانک داده‌های کانال کسب و کار (e-Business) هماهنگ‌سازی SCM	شبکه‌های شرکای تجاری سازمان‌های مجازی تکامل همزمان بازار ارزیابی و مهندسی دویاره یکپارچگی با ERP . com، e-tailer ها و تبادلات بازار چابکی و مقیاس‌پذیری سازمانی تحویل چند کانالی تحویل خرده‌فروشی، همه کانالی

در عصری که زمان‌های تقدم طولانی بود، رقابت سرتاسری عملاً وجود نداشت و بازار در سیطره تولید انبوه و مدل‌های توزیع قرار داشت. غیرمت مرکز بودن لجه‌سیک برای اکثر شرکت‌ها یک مشکل

کوچک بود. با این حال در اوایل دهه ۱۹۶۰ تغییر در فضای اقتصادی، استراتژیست‌ها را وادار می‌کرد تا درباره نقش فعالیت‌های لجستیکی خود تجدیدنظر کنند. گسترش خطوط محصولات، تقاضا برای زمان کوتاه‌تر چرخه محصول و افزایش رقابت، به تدریج هدر رفت‌ها و ضعف‌های شدید لجستیک غیرمتمر کز را روشن می‌کرد. دوم، نیروهای اجرایی به‌واسطه فقدان یک استراتژی واحد برنامه‌ریزی و اجرای لجستیک، دست و پای خود را بسته می‌دیدند. مسئولیت‌های لجستیک در سرتاسر سازمان پراکنده شده بود و هیچ مدیری بنهایی مسئول توسعه یک برنامه لجستیک محسوب نمی‌شد. نهایتاً، غیرمتمر کز بودن، نیل به یک برنامه جامع برای کاهش هزینه‌های لجستیک و افزایش بهره‌وری را ناممکن کرده بود.

۲.۱ مرحله ۲: مدیریت هزینه کل

در اوایل دهه ۱۹۷۰، مشکلات مربوط به مدیریت لجستیک غیرمتمر کز به حدی آشکارشده بود که نیاز به یک تغییر اساسی احساس می‌شد. واقعیات متعددی مشهود بود:

۱. اثر هزینه‌های لجستیک غیرمتمر کز بر سود شرکت‌ها بیش از چیزی بود که اکثر مدیران می‌پنداشتند. هزینه‌های لجستیک تا ۵۰ درصد یا بیشتر از قیمت فروش محصول را تشکیل می‌داد. یک سازمان لجستیکی مناسب می‌توانست اثر بزرگی بر تراز مالی شرکت داشته باشد.

۲. فرصت‌های موجود برای بهبود هزینه‌های لجستیک اغلب کشف نشده بود چراکه این فرصت‌ها برای مدت طولانی در حوزه مسئولیت‌های یک مدیر اجرایی بنهایی قرار نداشت و به لحاظ مدیریتی منفک و تقسیم شده بود.

۳. روش‌های کاهش هزینه استاندارد به طرز چشمگیری در کاهش هزینه‌های لجستیکی ناموفق بود. اگرچه روش‌های موجود به کاهش هزینه‌های موضعی بخش‌ها می‌انجامید اما اندک بود و اثر نسبتاً اندکی بر کل هزینه‌های لجستیک داشت.

۴. پراکنده بودن فعالیت‌های لجستیک موجب شده بود گزارش‌های مربوط به هزینه‌های لجستیک ناقص باشد. آمارهای دقیق از کل هزینه‌های لجستیک به سختی به دست می‌آمد و اغلب مخفی در هزینه‌های دپارتمانی ظاهر می‌شد.

این ناقصی در قلب استراتژی هزینه کل برای مدیریت لجستیک قرار گرفته بود. هدف این بود که ساختاری برای لجستیک ایجاد شود تا کل هزینه‌ها و نه فقط هزینه یک فعالیت لجستیک حداقل شود. مدیریت مؤثر هزینه کل در زمانی میسر می‌شود که ابتکارات برای بهبود هزینه‌ها بر اساس یک دیدگاه یکپارچه از لجستیک طراحی و تدوین شود. در اواسط دهه ۱۹۷۰، شرکت‌ها به تدریج شروع به تجمعی

فعالیت‌های لجستیک به شکل فرمال تحت کنترل یک مدیر واحد کردند. مسئولیت تصمیم‌گیری‌هایی که به کل سیستم لجستیک و نه فقط بخش‌های مختلف سود می‌رساند به عهده این مدیر بود. دستیابی به این سطح از هم‌افزایی نه تنها نیازمند مهندسی دوباره سازمان‌دهی لجستیک بلکه نیازمند تغییر نقش لجستیک در تعامل با دیگر فعالیت‌های سازمان بود.

در مراحل ۱ و ۲، لجستیک به لحاظ بیرونی و درونی در ارائه‌های مزیت‌های رقابتی بی‌تأثیر قلمداد می‌شد. نقش لجستیک با طبیعتی دفاعی در نظر گرفته می‌شد و حیطه آن فعالیت‌های روزمره انبارداری، تحویل و جبران هزینه‌ها بود. زمانی که برنامه‌ریزها نیاز به اتخاذ تصمیم درباره لجستیک داشتند هدف‌شان این بود که لجستیک انعطاف‌پذیر و واکنشی باشد تا محصولات و خدمات، همواره برای تأمین هرگونه تقاضا آماده باشند. در فضای کسب‌وکار دهه ۱۹۶۰ و اوایل دهه ۱۹۷۰، شرکت‌ها به سادگی از پتانسیل لجستیک برای ارائه مزایای رقابتی چشم‌پوشی می‌کردند. با این حال با پایان این دوره، مدیران لجستیک دریافتند که لجستیک می‌تواند با بهینه‌سازی جریان محصولات در درون و بیرون مرزهای شرکت و مهم‌تر از آن از طریق زنجیره تأمین تا رسیدن به محصول نهایی مشتری، مزیت‌های رقابتی را بهبود دهد. چنین تفکری مرزهای دپارتمانی سنتی شرکت‌ها و نیز دیدگاه‌های موجود نسبت به دستگاه‌های زنجیره تأمین را در هم شکست. لجستیک در آستانه رسیدن به مرحله بعدی تکامل خود بود.

۳.۲.۱ مرحله ۳: مدیریت یکپارچه لجستیک

در دهه ۱۹۸۰، استراتژیست‌ها از این واقعیت آگاه شدند که تمرکز صرف بر مدیریت هزینه کل، یک رویکرد غیرفعال نسبت به پتانسیل لجستیک است. مدیران با تمرکز بر حداقل سازی هزینه لجستیک شروع به یکپارچه‌سازی لجستیک با دیگر بخش‌ها در تلاش برای کاهش کل هزینه‌های کسب‌وکار و همچنین بهبود ارزش مشتریان کردند. به تدریج روشن می‌شد که فرایندهای عملیاتی همچون سرعت تحویل، خدمات ارزش‌افروده و موجود بودن محصول در صورتی که کل مجموعه به شکل یکپارچه اداره شود می‌تواند یک ابزار قدرتمند برای افزایش توان رقابتی و راهبری قیمتی باشد.

علاوه بر تغییر نگرش مدیران اجرایی نسبت به نقش استراتژیک لجستیک، چالش‌های قدرتمندی از محیط کسب‌وکار نیز چرخ توسعه مدل لجستیک یکپارچه را به حرکت در می‌آورد. اگر بخواهیم دهه ۱۹۸۰ را در دو واژه هم ارزش خلاصه کنیم این دو واژه "رقابت" و "مدیریت کیفی" خواهند بود. رقابت در شرکت‌های جهانی نمود پیدا کرد که اغلب از فلسفه‌های مدیریتی و ساختارهای سازمانی به شدت جدید استفاده و سطوح ناشناخته‌ای از بهره‌وری، کیفیت و سودآوری را محقق می‌کردند.

دومین محرك تغییرات از به کارگیری مفاهیم جدید مدیریتی ناشی از فلسفه‌های "دقیقاً سروقت" (JIT) و "مدیریت کیفی کلی" (TQM) سرچشمه می‌گرفت که به رقبا امکان می‌داد از ابزارهای نیرومند برای کوتاه کردن زمان چرخه توسعه محصول، انعطاف بیشتر مهندسین، فرایندهای "تاب"، اتصال به قدرت خلاقه نیروی کار و ایجاد شکل‌های کاملاً جدید مزیت رقابتی استفاده کنند.

کسب‌وکارها در ابتدا با اصلاحات سطحی سازمان‌های خود به این چالش‌ها پاسخ دادند. بر اساس یک سرشماری که توسط دانشگاه ایالت اوهایو در ۱۹۹۰ انجام شد، بخش‌های سنتی مسئولیت‌های لجستیکی همچون انبارداری، حمل و نقل و مدیریت موجودی تقریباً به طور ۱۰۰ درصد و درصد بالایی از فعالیت‌های دیگر همچون خدمات مشتریان و مدیریت سفارش‌ها، خرید و برنامه‌ریزی محصول در حیطه کنترل یک مدیر بودند. دو م، شرکت‌ها شروع به استفاده از لجستیک به عنوان یک سلاح رقابتی کردند. لجستیک تبدیل به منبعی شد که به شرکت‌ها امکان می‌داد خود را از رقبایشان متمایز کنند. کسب‌وکارها با تشخیص ارزش لجستیک، منشورهای سازمانی و بیانیه‌های اهداف خود را برای هدایت توسعه لجستیک و تضمین هم‌راستایی آن با دیگر فعالیت‌های شرکت تدوین کردند. همچنین مفهوم لجستیک یکپارچه موجب شد جایگاهی معادل با بازاریابی، فروش و دیگر فعالیت‌ها برای لجستیک در برنامه‌های استراتژیک، تخصیص منابع شرکت و تعریف حیطه اهداف خدمات مشتریان در نظر گرفته شود. شرکت‌ها با هم جهت کردن ظرفیت‌های لجستیک و بازاریابی، فروش و اهداف فعالیت‌ها قادر می‌شوند تا رویکردن واحد نسبت به مشتریان داشته باشند که محصول، قیمت و تحويل را بهبود می‌بخشید.

۴.۲.۱ مرحله ۴: مدیریت زنجیره تأمین

در ۱۹۹۰، شرکت‌ها به تدریج به ارتقای مفهوم لجستیک برای رویارویی با ویژگی‌های تازه بازار پرداختند. شتاب جهانی شدن، رشد انفجاری فناوری‌های اینترنتی، مهندسی دوباره فرایند کسب‌وکار، افزایش برونسپاری و قدرت در حال رشد مشتریان، شرکت‌ها را وادار می‌کرد تا پا را فراتر از مرزهای رقابتی اصلی خود بگذارند و برای این که همچنان قدرت رقابت داشته باشند به منابع و ظرفیت‌های شرکای خود در زنجیره تأمین دست دراز کنند. پاسخ به این چالش‌های جدید، شرکت‌ها را مجبور کرد تا چیزی را پیاده‌سازی کنند که تنها می‌توان به عنوان یک جهش بزرگ در جریان فکری از لجستیک مرحله ۳ به مدیریت زنجیره تأمین مرحله ۴ از آن یاد کرد. به جای استفاده غیررسمی، کوتاه‌مدت و تاکتیکی از شرکای زنجیره تأمین، برنامه‌ریزهای از استراتژی‌هایی دفاع می‌کردند که به